

PYŠELSKÉ Listy

duben, květen, červen 2010

94

Zpravodaj městského úřadu též na <http://www.pysely.cz>

VOLBY DO POSLANECKÉ SNĚMOVNY PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

SE USKUTEČNÍ VE DNECH 28. A 29. KVĚTNA 2010.

V PÁTEK 28. KVĚTNA OD 14 – 20 HODIN, V SOBOTU 29. KVĚTNA OD 8 – 14 HODIN.

PRO VOLIČE Z PYŠEL, NOVÉ VSI A BOROVÉ LHOTY JE VOLEBNÍ MÍSTNOST V PŘÍZEMÍ BUDOVY MĚSTSKÉHO ÚŘADU V PYŠELÍCH, NÁMĚSTÍ T.G. MASARYKA Č.4.

PRO VOLIČE ZE ZAJEČIC A KOVÁŘOVIC V BUDOVĚ KULTURNÍHO ZAŘÍZENÍ ZAJEČICE Č.P. 70.

HLASOVACÍ LÍSTKY BUDOU VOLIČŮM DODÁNY DO 25. KVĚTNA 2010.

Volby

Náměstí je dokončeno

Sezona v Pyšelském muzeu je již zahájena.

Muzeum můžete navštívit **každý pátek**
od 10 – 12 hodin a odpoledne od 13 – 15 hodin
a **každou sobotu** od 10 – 12 a od 13 – 16 hodin.

Na Vaši návštěvu se těší

Z. Srnská, vedoucí muzea

Jistě jste si všimli, že přestavba centrálního prostoru Pyšel je již dokončena. Začátkem dubna proběhla kolaudace komunikací, v závěru měsíce nás ještě čeká kolaudace dalších částí. Jak jsme již informovali, budova městského úřadu včetně knihovny a přístavby WC byla kolaudována v závěru loňského roku. Teď nás čeká poslední část vyúčtování dotace, kterou jsme obdrželi na realizaci této stavby. Věříme, že nové náměstí v dnešní podobě bude sloužit k plné spokojenosti všem pyšelským občanům a že se bude líbit i návštěvníkům našeho města.

Předpokládáme, že náměstí bude slavnostně předáno pyšelským občanům v druhé polovině června. O této události budete včas informováni.

A ještě informace k naší škole: Jak již víte, podali jsme žádost na ROP Střední Čechy o dotaci na rekonstrukci základní školy v Pyšelích. Poslední zpráva ze 7. dubna t.r. je, že náš projekt splnil požadovaná kritéria přijatelnosti a formálních náležitostí a postupuje do dalšího kola procesu administrace, kterým je hodnocení. O dalším vývoji Vás budeme průběžně informovat.

Stanislav Vosický, starosta města

Zpráva o zasedání zastupitelstva města Pyšely ze dne 1.3.2010

- 1) Byl projednán a schválen rozpočtový výhled na roky 2011 až 2014.
- 2) Byl schválen záměr vyžádat od Pozemkového fondu pozemky parc.č. 117/9, 698/184, 698/187, 698/189, 698/190 a 698/191, vše v k.ú. Pyšely, jakožto pozemky pro veřejnou zeleň, komunikace a bydlení.
- 3) Bylo schváleno prodloužení kontokorentu u České spořitelny, a.s.
- 4) Byl schválen bezúplatný převod pozemků pod náměstím, pod ulicí vedoucí k Sokolovně a chodníků u Pražské ulice od Středočeského kraje na naši obec.
- 5) Byl schválen hospodářský výsledek Mateřské školy v Pyšelích.
- 6) Bylo schváleno umístění dvou dětí z Pětihost po dobu tří let za úhradu od obce Pětihosty do Mateřské školy v Pyšelích za předpokladu, že bude volná kapacita.
- 7) Byla projednávána likvidace bývalého s.r.o. Příprava staveb Pyšely.
- 8) Bylo projednáváno upozornění zastupitele Vnoučka na volně pobíhající psy, kteří znečišťují obec a bylo rozhodnuto, že bude tomuto nežádoucímu jevu věnována zvýšená pozornost.

Zapsal: dr.Pavlík

Kompostárna

Vážení spoluobčané,

v letošním roce bude zprovozněn třetí stupeň dočištění odpadních vod na naší ČOV s tím, že bude současně uvedena do provozu i nově zbudovaná kompostárna.

Co to pro Vás, jako občany, znamená?

K provozu kompostárny potřebujeme váš zelený odpad, to je: tráva, listí, větve z ořezaných stromů, kůra, piliny, hoblovačky, sláma, seno, ale i staré řezivo (prkna, hranoly – vše bez hřebíků, betonu). Důležité je, aby v materiálu nebylo kamení, beton, železo, prostě pouze čistý zelený odpad ze zahrad. Provoz kompostárny byl zahájen 29. března 2010.

Tento odpad bude možné vozit do prostoru kompostárny (za ČOV) pod rybníkem Debrný a to každé pondělí od 13 – 18 hodin, dále ve čtvrtek od 13 – 18 hodin a v sobotu od 9 - 13 hodin. V tuto dobu zde bude přítomen náš zaměstnanec, který zelený odpad od Vás převezme. Uložení zeleného odpadu do kompostárny je bezplatné.

Dále je též možné připravený odpad od Vašeho domu, popř. zahrady odvézt obecní mechanizací, ale toto je již za poplatek dle ceníku (vozidlo FUMO 480,- Kč za každou započatou hodinu + naložení a složení materiálu, to je 220,- Kč za hodinu práce.

Vážení, upozorňujeme, že končí navážení výše uvedeného odpadu na místo, kam ho bylo možné dosud ukládat, to je na soukromý pozemek na konci Husovy ulice. V případě, že na toto místo odpad uložíte, budete ho muset odvézt nebo ho odveze město na Vaše náklady.

A ještě jedno důležité upozornění.

Každý občan, který vlastní psa, či více psů, je povinen svého psa (psy), přihlásit na MěÚ Pyšely a každé zvíře označit registrační známkou, kterou lze zakoupit též na MěÚ Pyšely. Občané, kteří vlastní psa, či více psů a nemají trvalý pobyt v Pyšelích, jsou povinni prokázat na MěÚ v Pyšelích, že mají přihlášeného psa v místě svého trvalého bydliště. I tito psi musí mít identifikační známku na obojku.

Dále upozorňujeme majitele, aby si své mazlíčky hlídali, v případě, že se budou toulat po městě, budou odchyceni a dáni do útulku. Veškeré náklady spojené s odchycem a umístěním psa v útulku včetně pokuty budou hrazeny majitelem.

Věřím, že toto upozornění budete akceptovat a předem děkuji za pochopení.

Stanislav Vosický
starosta města

Vítáme nového občánka Pyšel. Je jím **Davídek Matoušek**, který se narodil 5.1.2010. Šťastnými rodiči jsou Markéta a Pavel Matouškoví. Z miminka má jistě radost i starší bráška Pavlík. *Blahopřejeme mladé rodině a přejeme jim hodně radosti, zdraví a pohody.*

Ládík Vaněk, tak se jmenuje syn Pavly Krejčové a Ladislava Vaňka. Chlapec se narodil 3. dubna 2010. *Přejeme mu i jeho rodičům hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.*

V MĚSÍCI BŘEZNU OSLAVILI SVÁ ŽIVOTNÍ JUBILEA

paní **Miroslava Pašková** z Pyšel,

a pan **Zdeněk Vilímek**, klient Domova pro seniory.

Paní **Libuši Bártové** z Borové Lhoty přejí k jejím krásným 80. narozeninám hodně zdraví, štěstí a spokojenosti její dcery s rodinami.

V DUBNU BUDE MÍT ŽIVOTNÍ JUBILEUM

pan **Ján Vincúr**, který je klientem Domova pro seniory.

I my se připojujeme s gratulací a přejeme všem jubilantům pevné zdraví, štěstí a spokojenost do dalších let života

Stále vzpomínáme

Naše maminka, **Marie Breburdová** za svobodna Bártová, je rodačka a stálá obyvatelka Pyšel. Podle matriky a následně v občanském průkazu má datum narození 3. dubna 1910, ale podle své maminky se prý narodila na svůj tehdejší svátek už 25. března. To datum 3.4. bylo prý datum jejího křtu v pyšelském kostele. To je důkaz, že se i pan farář může splést. Maminka vyrůstala spolu s rodiči a čtyřmi sourozenci ve dvoře pyšelského barona, ještě s mnoha dalšími jeho zaměstnanci. Její tatínek byl vedoucím v baronově lihovaru. Maminka se svými třemi mladšími sestrami a starším bratrem rádi vzpomínali na své rodiče, dětství a mládí i na pospolitý život ve dvoře. Maminčin tatínek poměrně brzy zemřel na TBC. Nedočkal se svateb svých dětí. V rodině zůstala pracovat jen naše milovaná babička Anna. Přesto se všechny čtyři sestry vyučily švadlenkami a syn brzy po vyučení začal pracovat v Hostivaři v továrně pana Podhájského. Naše maminka „Máňa“ po vyučení nějaký čas se starala jako chůva malé holčičky v okolí Prahy. Později pomáhala nakupovat, uklízet a vařit v domácnosti pana továrníka v Hostivaři. Tam se skamarádila s jejich dospívající dcerou Evou a jejich přátelství vydrželo až do maminčiny smrti. V roce 1932 se maminka provdala za Josefa Breburdu, na něhož jsme si v Pyšelských listech vzpomínali v listopadu 2008. Prožili spolu dvacet dva roky a vychovali nás oba ke své radosti. Maminka za války i do svých asi 55 let pracovala ve zdejší továrničce na knoflíky, nejdříve jako domácí našíváčka knoflíků. Při této práci se starala o rodinu a někdy i sama, neboť náš tatínek kvůli nemoci prodléval často v léčebnách. Ovdověla ve svých 44 letech a po mém provdání se o něco později po dva roky starala o mého syna Otu při svém našívání knoflíků a mém zaměstnání v pyšelské škole. Později i občas pečovala o svoji starou tetu Karolinu a docházela za svoji švagrovou do Nové Vsi, která ležela doma po svém těžkém úraze. Při vší práci domácí našíváčky neodřekla pomoc při péči o malou holčičku Koubovou a později i o malého Tomáška, vnuka

své sestry Anny. Někdy po večerech vypomáhala při šití šatů Liduše Papírníkové, své kamarádce, jindy sušila seno u sestry Helenky, nebo jí pomohla skládat uhlí po smrti jejího manžela. Zkrátka, byla to velice pilná, obětavá maminka, babička a sestra. Před odchodem do důchodu asi v roce 1965, pracovala velice obětavě u stroje na tvarování knoflíků z plátu a to čtyři roky. V důchodu se starala o zahradu, pěstovala maliny a různé květiny. Klidné stáří jsme jí obě děti a nejbližší příbuzní dopřávali naší častou přítomností a hlavně pomocí, neboť jsme si byli vědomi její péče a lásky po celý život. Vděčně na ni vzpomínáme. Litujeme, že se nedočkala své stovky let, neboť její čilost a činnost byla obdivuhodná. Jejích devadesát jedna let bylo naplněno láskou k nám dětem, jejím sourozencům i všem lidem dobré vůle. Její přání i vzkaz: „Mějte se všichni rádi“ předáváme všem pyšelským občanům, mezi kterými prožila svůj plodný námi dětmi nezapomenutelný život.

Dcera Marta a syn Josef

Ohlédnutí za sezónou Pyšelského muzea

Loňské sezóny v muzeu nejvíce využila základní škola. Všechny třídy se vystřídaly na prohlídce expozice muzea, což velmi chválím. Návštěva v muzeu byla zpestřena jazzovou muzikou z opraveného starého gramofonu, který pamatuje asi dvacátá léta min. století. Myslím, že žáci i paní učitelky byli spokojeni. Muzeum také navštívila velká výprava posluchačů University třetího věku až z Milevska. Velmi se jim v muzeu líbilo, stejně tak i naše město, i když bylo v této době náměstí celé rozkopané a v rekonstrukci.

Návštěvnost pyšelských občanů byla ovšem velmi nízká. Návštěvníci přišli spíše z okolních obcí a vzdálenějších míst. Ti se dozvěděli o našem muzeu z internetu.

Do sbírek muzea přibýlo hodně nových exponátů, které bylo nutné zakonzervovat a zařadit do seznamů.

Od pana Zdeňka Vávry ze Senohrab muzeum obdrželo, mimo několika kusů hospodářského nářadí, krásný a cenný dar. Vojenský kufřík jeho strýce, který byl účastník v první světové válce. Kufřík obsahuje asi 20 dopisnic a pět pohlednic, které mu posílala jeho milá dívka. Její dopisy jsou krásné, plné lásky a něhy. Prý se později vzali a žili v Senohrabech. Kufřík ještě obsahuje starou modlitební knížku, růženec a cigaretu ručně vyrobenou. Dopisy jsou až z doby poválečné, z let 1919 - 21, když Václav Vávra sloužil jako praporčík v zajateckém táboře v Josefově. Dívka Ančka mu posílala dopisy z Liberce, kde bydlela v podnájmu a navštěvovala obchodní školu. Ty dopisy jsou cenné hlavně proto, že jsou na nich nalepené známky. Naše první československé známky (vznikly v prosinci 1918), které navrhoval náš velmi uznávaný secesní malíř a grafik Alfons Mucha. Jsou to ty známé Hradčany. V barvách zelené, červené, modré a fialové. Velký dík patří panu Zd. Vávrovi, který ač senohrabák, má zájem, aby tyto krásné věci neskončily v prachu na půdě, ale v Pyšelském muzeu. Máme od něho již slušnou řadu exponátů.

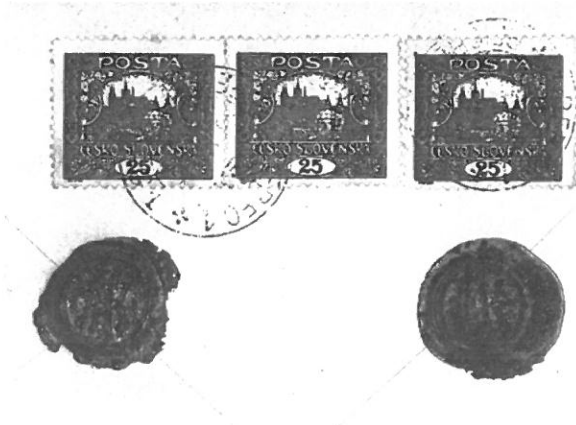
Dalším přírůstkem do muzea je stará pouliční lampa. Je to poslední lampa z Pyšel, která svítila na cestu lidem, kteří procházeli Husovou ulicí po levé straně po chodníku z náměstí. Čas a povětrnostní podmínky se podepsaly na jejím povrchu. Je značně zkorodovaná, ale i tak je krásná. Na starých fotografiích z roku 1929 je možno už tyto lampy vidět. Tenkrát, před léty, když kovář tyto lampy vyrobil, myslel už také na to, aby lampa v noci sloužila svým světlem a ve dne při pohledu na ni také lahodila oku. Když byly tyto staré lampy vyměňovány (asi před deseti lety) za nové na stožárech, požádala jsem pracovníky elektrických rozvodných závodů, aby mi tuto lampu uchovali pro muzeum. K sejmutí této poslední lampy došlo až loňského roku, když Husova ulice byla po rekonstrukci osazena novými lampami na stožárech. Pan Doležal si při tom vzpomněl na moji žádost a lampu mi pro muzeum odevzdal. Ve starých pyšelských zápisech jsem se dočetla, že elektrina byla do Pyšel zavedena v roce 1904 a to nákladem tehdejšího majitele pyšelského panství barona Mattencloita, který zřídil v Nespekách mlýn a u něho elektrárnu. Ještě téhož roku dodávala elektrický proud na svícení a pohon strojů

v Nespekách i Pyšelích. Na pohlednicích Pyšel z toho roku je vidět řada sloupů po polích (v té době ještě nezastavěných) vedoucích od Nespek k pyšelskému velkostatku. Odtud byla elektrina rozváděna nejdříve dráty na sloupech a pak po jednotlivých domech na železných tyčích. Veřejné osvětlení bylo zřizováno nejdříve na frekventovaných místech – na náměstí, v Husově ulici a na Košíku. Lampy chodil rozsvěcovat ponocný pan Kurel. Později bylo zřízeno automatické rozsvícení a zhasínání.

Zdena Srnská, Pyšelské muzeum

Pouliční lampa

Československé známky

STALO SE

Blížily se velikonoční svátky, a tak jsme znovu ve spolupráci s Dětským domovem v Pyšelích a pyšelským Sbořem dobrovolných hasičů uspořádali dne 28. března 2010 již třetí jarní úklid Pyšel, Zaječic a všech přístupových komunikací do těchto obcí. Letos se situace o trošku zlepšila, odpadu ubylo, ale i tak jsou pořád mezi námi tací, pro které je jednodušší odpadky vyhodit přímo do příkopů než využít místa k tomu určená jako je sběrný dvůr, kontejnery na tříděný odpad, odpadkové koše rozmístěné po Pyšelích či vlastní popelnice. Ale snad se nám již blíží na lepší časy a budeme si vážit čistoty prostředí kolem nás, kudy každý den procházíme či projíždíme. Po skončení úklidu bylo připraveno občerstvení v restauraci Sokolovna.

Ráda bych touto cestou poděkovala za pomoc při organizaci i samotném sběru členům Sboru dobrovolných hasičů v Pyšelích,

Jarní úklid

kteří se zúčastnili včetně nejmladších členů, dětem z Dětského domova v Pyšelích, Městskému úřadu Pyšely za poskytnutí pytlů a sběrného dvora pro uložení a odvoz sesbíraného odpadu, společnosti Zahradnické centrum GAZEBOO za pomoc při úklidu a následný svoz do sběrného dvora, manželům Dastychovým za osobní i finanční pomoc, dále za pomoc při úklidu manželům Chalupovým a Hlinkovým, manželům Vrabcovým s dcerou, paní Křivkové a panu Slabému.

Ještě jednou děkujeme za pomoc a doufám, že příští rok se sejdem ve stejnou dobu, ale místo úklidu si uděláme hezkou procházku a budeme moci konstatovat, že již není potřeba nic sbírat.

Lucie Zaradičková
Loreta Invest a.s.

Akce Klubu seniorů během prvního pololetí letošního roku

V měsíci únoru velitel SDH Pyšely p. Pavel Smutný spolu s členem záchranného týmu p. Jaroslavem Heřmanem provedli výborné školení o první pomoci. Náznorné ukázky doplnili vhodnými moderními pomůckami a odpovídali na různé dotazy. Za dvě hodiny, které nám věnovali, jim patří poděkování.

V březnu jsme si opět zazpívali a zatančili při hudbě. Byla to hudba lidovka (housle, harmonika, buben), ani k večeru se nám nechtělo domů.

V dubnu se konala schůzka již první úterý, tj. 6.4. (hned po velikonočních).

Dne 11. května jedeme do Benešova na divadelní komedii o partnerských vztazích, nevěře a důvěře s Martinem Zounarem a Adélkou Gondíkovou v hlavních rolích. Další úlohy obsadí Ivana Andrlová nebo Veronika Jeníková, Olga Želenská nebo Lucie Zedníčková.

Na měsíc červen připravujeme zájezd do Ondřejova a okolí. Průvodcem nám bude opět PhDr. Jiří Chvojka. Zájemci o tento zájezd pojedou osobními auty. Datum ještě není stanoveno.

Už třetí rok se scházíme na přátelská, tématická i naučná posezení v hasičské zbrojnici, kde se cítíme jako doma. Hasiči nám vyšli velmi vstříc a poskytli nejen místo, nábytek, ale i veškeré nádoby. Mnohokrát jim za vše děkujeme. Pravděpodobně v květnu se budeme vracet do nově zrekonstruovaných místností městského úřadu, kde nás čeká opravdu hezké prostředí. Hasičům patří opravdu velké díky. Bude-li někdy třeba (např. při konání výstav atp.), rádi se do hasičské zbrojnice vrátíme.

Jitka Zoubková

Milé pyšelské klábosilky,

dovolte mi Vám poděkovat za účast na prvním i druhém pyšelském klábosení, které proběhlo v místní restauraci Sokolovna. Velice mě potěšilo, že jsme se sešly v hojném počtu a doufám, že jste vždy strávily pěkný večer. Ráda bych poděkovala paní L. Zaradičkové za karafiáty a speciální menu, které pro nás přichystala na druhé klábosení, kdy jsme se sešly v den MDŽ. Úžasná byla i Martina Tichá se svojí recesí - recitací budovatelské básně ze seriálu Povídej. A nesmím zapomenout ani na Marii Kolářovou, která vždy ochotně nakreslí výstižný "klábosící" obrázek s pozvánkou. Takže vyzývám všechny, které ještě nepřišly mezi nás a mají chuť si večer zajít na něco dobrého k jídlu či pití a jen tak si v klidu popovídat přijďte v pondělí 3. května 2010 od 20h opět do Sokolovny!

Těší se na Vás, *Michaela Mairichová*

ŠKOLA

Dobrovolní hasiči nás pozvali

19. února 2010 celá naše škola navštívila na pozvání sboru dobrovolných hasičů jejich základnu u náměstí. Rozdělili jsme se pěkně po dvou třídách a hned ráno vyrazili prvňáčkové a druháci.

To překvapení – co bude za dveřmi! Těch zvědavých otázek. Za dveřmi byly schody a teplo, při stoupání po schodech jsme si prohlédli vitríny s vystavenými „trofejemi“ ze soutěží – a že jich bylo! – a už jsme vcházeli do besední místnosti. Tam nás očekávali a měli pro nás připraveny židle, kam nás usadili.

Přivítal nás usměvavý Honza Kostrhoun a uvedl nás do programu, který si pro nás přichystali. Zopakovali jsme si s ním, co vlastně hasiči dělají, jaké nám pomáhají řešit problémy, že už jsou to dnes spíše záchranáři, a že práci mají nelehkou. Poté si vzal slovo pan Pavel Smutný, který ale vůbec nebyl smutný a perfektně nám předvedl některé záchranářské pomůcky. Zaujalo nás lůžko z plastu, které udrží zraněného pomocí popruhů i ve svislé a obrácené poloze, funguje i jako plovoucí a jako sáňky.

Posléze jsme měli možnost vidět spoustu fotografií z různých akcí, zásahů a soutěží a se slovním doprovodem pana Smutného jsme je sledovali se zatajeným dechem. Asi největším objevem bylo krátké video nazvané „Za jak dlouho je v plamenech pokoj“. Za neuvěřitelných 40s!

Pár slov nám řekla také paní Ivana Sládková a Tereza Sládková.

Pak už nám tandem Havelka – Heřman předvedl prakticky oblékání lahve se vzduchem, masky a helmy a my se mohli jít podívat blíž, vše si osahat, třeba i vyzkoušet a dál jsme se ptali a povídali si.

POKRAŽOVÁNÍ ZE STRANY S

Taková setkání jsou určitě potřebná. Doufáme, že nás poznatky alespoň zčásti zbaví pocitu paniky při mimořádné situaci, která může kdykoliv nastat.

Děkujeme všem, kteří nám věnovali dopoledne, aby nám věci zopakovali a nové přidali.

PaedDr. Ilona Vaculíková, tř. uč. 2. tř.

Setkání s pyšelskými hasiči

Dne 19. 2. jsme navštívili hasičskou zbrojnici v Pyšelicích. Nejdříve se nám představil pan Jan Kostrhoun, a pak představil další členy hasičského sboru: I. Sládkovou, T. Sládkovou, P. Smutného, P. Havelku. Promítli nám film, který nám představil dobrovolné hasiče od nejmenších až po ty největší, jejich činnost a také různé fotky ze zásahů. K tomu nám povídali, co všechno musí dobrovolný hasič umět, aby mohl jezdit k zásahům a na soutěže. Pyšelští hasiči jezdí na různá školení, která se skládají z těchto částí: teorie, praktická část a zdravotní. V teoretické části jsou hasiči proškoleni, jak postupovat při zásahu, a potom na procvičení píší testy. Při praktické části si hasiči všechno zkusí jako v reálu a při zdravotní pomáhá hasičům speciální figurína.

Pan Smutný nám vysvětlil, že jsou vlastně dva způsoby hašení. První způsob je kulturní hašení, což znamená, že při zásahu nedochází k velkému poškození například domu. Naopak druhý způsob hašení, je takzvané bezohledné. Při tomto hašení dojde například k vytopení celého domu. Poučili

nás o používání různých hasicích přístrojů. Doporučili nám univerzální hasicí přístroj, který by měl být skoro v každé domácnosti. Tento hasicí přístroj nedráždí oči ani kůži. Používá se na hašení elektřiny, ropných vrtů, odebírá teplotu a může se také použít na opaření a spálení. Tento hasicí přístroj obsahuje hasicí látku pyrocool.

Dále nám popsali, jak takový zásah probíhá. Na prvním místě se zachraňují osoby, pak zvířata a majetek. Velitel zásahu musí dost přemýšlet na taktice: např. kolik a jak dlouhých hadic použije, nebo jestli nebudou stačit jenom hasicí přístroje... Pokud špatně rozhodne, může dojít k rapidnímu zvýšení nákladů za zásah. Při vypotřebování 6 tisíc litrů vody a zničení majetku se náklady pohybují okolo 500 000 Kč. Při použití hasicích přístrojů se náklady pohybují okolo 3000 Kč. Do jedné cisterny se vejde 6 tisíc litrů vody, které se na plný výkon, který je 3200 litrů za minutu, dají spotřebovat za 2 minuty. Hasiči jsou vybaveni hasičskými dýchacími přístroji se sedmi litry vzduchu, které vydrží asi 20-30 minut. Pokud začne docházet vzduch v dýchacích přístrojích, přístroj začne pískat. Pro hasiče je to znamení, aby co nejrychleji opustili prostor, v kterém se nachází a dostali se co nejrychleji ven na vzduch. Od nahlášení požáru by měli hasiči vyjet do 10 minut. Pyšelští hasiči to zvládají za 5 minut.

Návštěva hasičské zbrojnice byla velmi zajímavá a poučná

Anna Jelínková, 9. třída

LESEM NELESEM

Po únorové návštěvě lektorky Báry Paulerové u nás ve druhé třídě s výukovým programem Bylo nebylo, bio nebio, ve kterém jsme se učili poznávat původ potravin a proces jejich výroby, kde jsme zjistili, že vedou různé cesty ke konečnému výrobku, kde jsme zjišťovali výhody i nevýhody tohoto procesu, kde jsme se snažili pochopit, co obnáší certifikace „bio“ pro nás a pro naše okolí, minul měsíc a byla zde její březnová návštěva s lákavým názvem Lesem nelesem.

Nejdříve jsme podrobně rozebrali otázku „Co je to les?“ a kolik vlastně musí být stromů, aby byl les lesem. Les jsme si nakreslili a posléze i vymodelovali, do měkkých podstav jsme „zasadili“ každý svůj stromek a náhle tu byl ON, les, kterým se dalo putovat. Hned jsme to také zkusili- zjistili jsme, že když jdeme rychle jako vítr, hnedle je z něj polom, a že je radostnější projít se lesem pomaleji. Bavili jsme se o tom, zda a jak v lese fouká, jak na něj působí slunce a mráz, co je to podrost, co je to stabilita stromů a tak nějak z toho všeho vyplynulo na povrch, co je to klima lesa. (To je pro nás, druháčky, ještě těžké slovo)

A už jsme vpluli do lesa naplno a začali se zabývat otázkami, jak se stromy jmenují, které jsou zde původní, a které sem docestovaly. Velkou soutěží jsme si oživil, co už známe – strom, list i plod a důkladně jsme se seznámili se stromovými kamarády: dubem, bukem, javorem, olší, smrkem, borovicí, modřínem, jedlím, břízou a lípou. Bylo to pro nás hodně náročné, ještě úplně nevnímáme jednotlivé rozdíly mezi listy a plody. Hodně jsme si povídali o znacích lesa v létě a v zimě, dozvěděli jsme se, že stromy se kácí ve stáří 80 let a přešli jsme volně k tématu zvířata v lese, tam nám to hodně šlo a v soutěži jsme dostali spoustu bonbonů! Na závěr jsme se pobavili o tom, co dnešní lesy hodně trápí a proč je klíště důležité v potravním řetězci. A už nás čekala jen vědomostní soutěž Bingo!, ta nás tedy bavila tak, že jsme Báru ani nechtěli pustit ze třídy.

Těšíme se na další program tentokrát s názvem Voda vypráví.

PaedDr. Ilona Vaculíková

KMD - představení „SUGAR“

V rámci klubu mladého diváka jsme dne 6.4.2010 shlédli v divadle Pod Palmovkou představení „Sugar (Někdo to rád horké)“. Toto představení vypráví o dvou muzikantech, basistovi Jerry a saxofonistovi Joeovi, kteří nemohou sehnat práci, a o sličné zpěvačce Sugar. Joe s Jerry zjistí, že v dívčí kapele hledají saxofon a basu. Jako muže je nepřijali. Těsně před odjezdem dívčí kapely jsou však svědky vraždy, a tak musí rychle opustit město, aby je zločinci nezastřelili. Nezbyla jim jiná možnost než se převléci za ženy a vniknout do dívčí kapely. A tak tito muzikanti odjeli na Floridu se Sladkou Sue a její kapelou. Jejich dívčí jména jsou Josefína (Joe) a Dafne (Jerry). Při noční cestě vlakem na Floridu si užívali společnosti nic netušících dívek z kapely. Na Floridě se dali dohromady Joe se Sugar. Později se však potkají se zločinci a ti je poznali a chtěli je zabít. Proto museli Jerry a Joe urychleně opustit stát Florida a s nimi utekla i Sugar. Jerryho si zahrál Radek Valenta, Joea Jan Teplý a Sugar si zahrála Anna Schmidtmajerová. Dále hráli Marcela Nohýnková (Sladká Sue), Rudolf Jelínek (Bienstock), Miloš Kopečný (Sir Osgood Fielding), René Přibíl (Psí dečka), Jiří Havel (Párátka Charlie), Zuzana Čapková (Dolores), Petra Kotmelová (Mary Lou), Eva Kodešová (Rosella), Simona Vrbická (Olga) a atd. Toto představení se mi velice líbilo a většina účastníků z Pyšel se shodla na tom, že si více užili druhou polovinu představení.

Anna Jelínková

Učíme se poskytovat 1. pomoc

První pomoc není žádná složitá věda. Jde o to dozvědět se alespoň základní postupy jak ošetřit různé druhy poranění, a pak vzít do ruky obinadlo nebo šátek a poraněnou část těla cvičně ošetřit ... píše se v úvodu příručky, která je určena pro mladého zdravotníka. I když se může zdát, že možnosti školáků v oblasti první pomoci jsou omezené, opak je pravdou. Při rychlém a správném zákroku, od pouhého zavolání tísňového čísla 155 až po oživování člověka se zástavou dýchání a krevního oběhu, mohou i děti zachránit někomu život.

Žáci osmé třídy se v hodinách přírodopisu a rodinné výchovy blíže seznamují s lidským tělem. Od buňky, základní stavební části lidského těla, přes funkci jednotlivých orgánů a na ně navazujících orgánových soustav, které tvoří organismus. Každý člověk by měl vědět o svém těle co nejvíce, odpovědně se o něho starat. Vždyť poznávání těla je teprve začátek poznávání sebe sama. Teoretické znalosti z oblasti první pomoci si žáci prověřují v praktických částech hodiny. Určitá zkušenost spojená s dovedností se jim už nikdy neztratí.

Pětileté družstvo dívek z osmé a deváté třídy se v dubnu zúčastní okresního kola soutěže Hlídek mladých zdravotníků v Domě dětí a mládeže v Benešově. Naším mladým zdravotníkům přejeme co nejvíce odborně provedených a úspěšných zákroků při ošetřování a všem ostatním dobrou vůli pomoci jinému člověku.

Mgr. Jitka Bartošová

Projekt Velikonoce

Velikonoce, tento nejdůležitější křesťanský svátek, jsme si připomněli v rámci celoškolního projektu.

Biblický příběh Ježíše se rozezněl v hodinách českého jazyka, dějepisu i rodinné výchovy.

Svátky jarního probuzení byly součástí výuky přírodovědy a přírodopisu. Velikonoční zvyky – malování vajíček, pletení pomlázky, pečení beránka a jidášů naplnily hodiny výtvarné výchovy, rodinné výchovy a vedení domácnosti. Nezapomněli jsme ani na výzdobu školních prostor. Na oknech a nástěnkách se objevily barevné jarní dekorace. Velikonoční kraslice, práníčka, beránci z ovčího rouna, věnečky z proutí a pomlázky byly vystaveny ve vestibulu školy.

Projektem Velikonoce si naši žáci, za spolupráce svých učitelů a v rámci tříd a předmětů, rozšířili své poznání a nacvičili praktické dovednosti.

Mgr. Jitka Bartošová

Velikonoční zpíváníčko

Dne 31. března 2010 jsme se stali svědky každoroční události, a to Velikonočního zpíváníčka. Po počátečních zmatcích s uspořádáním lavic a dohledání všech účastníků, se začalo se soutěžením. Osazenstvo poroty bylo následující: pí. uč. Linhartová (předsedkyně), pí. uč. Vaculíková, pí. zástupkyně ředitele Niklesová, pí. uč. Freyová, pí. uč. Kantorová a pí. uč. Rezková. Jako první uvítala pí. uč. Linhartová účastníky a uvedla kategorie. Ty jsou následující: I. kategorie 1. – 3. tř.; II. kategorie 4. – 5. tř.; III. kategorie 6. – 9. tř.

Někdo může mít trému z vystoupení, a proto se jako start zazpívalo pár písniček a zatancovalo, aby z dětí trochu ten ostych opadl. Jako první na řadu přišli soutěžící z nejstarší skupiny. I přes protesty zvoleného byl mezi prvními žák z 6. tř., který zazpíval písničku „Statistika nuda je“. Mezi další písničky 6. tř. patřily skladba od J. Nohavici – Kozel a Marnivá sestřence. A. Boušová z 8. tř. také přednesla písničku „Statistika nuda je“. T. Schreinerová zase zapívala obtížnou píseň z britské tvorby zpěvačky A. Lavigne s perfektní znalostí slov a doprovodem skladby speciálně vytvořené bez zpěvu původní autorky. Nejmladší účastník soutěže z 1. tř. velmi excelentně zazpíval písničku „O lišce“. Poté nastoupili na „plat“ svěřenci pí. uč. Vaculíkové a za jejího doprovázení některých na flétnu předvedli opět velmi dobré výkony. Po druhacích nastoupili třetáci s další sérií skvělých výkonů. Po velmi početné skupině ze 3. tř. se ještě zhodnotil výkon žákyně ze 7. tř., která přišla trochu později a na řadu přišli účastníci II. kategorie. Jako první se v této kategorii objevily rovnou dvě děti, které se střídaly ve zpěvu, avšak ve stejné písničce a na některé části písně je doprovázela flétna v podání K. Havlíčkové ze 4. třídy. A jako poslední nastoupili pátáci a tím uzavřeli letošní Velikonoční zpíváníčko. Výkony všech účastníků byly výborné a nakonec byla zazpívána skladba „Podvod“, čímž byl definitivně uzavřen letošní ročník.

Výsledky 10. ročníku školní pěvecké soutěže „Velikonoční zpíváníčko“

Kategorie 2. a 3. třída: 1. Anežka Šebková (3. tř.), 2. Jan Hevler (3. tř.) a Anna Pešková (2. tř.), 3. Josef David (2. tř.) a Johana Havlíčková (2. tř.)

Kategorie 4. a 5. třída: 1. Helena Tomková (5. tř.), 2. Matyáš Sobotka (4. tř.) a Kristýna Havlíčková (4. tř.), 3. Zita Hrušková (5. tř.)

Kategorie 2. stupeň: 1. Andrea Hrubá (7. tř.), 2. Kateřina Jakoubková (8. tř.) a Miloš Vávra (6. tř.), 3. Adéla Boušová (8. tř.)

Děkujeme všem účastníkům, blahopřejeme vítězům

David Vaculík, 9. tř.

„Zpátky do mateřské školy“

Na necelé dvě hodiny se vrátili zpátky do mateřské školy naši žáci z deváté třídy. Exkurze nově postavené školky v Pyšelicích proběhla v rámci výuky rodinné výchovy, kdy se žáci v tematickém celku „Budeme rodiči“ seznamují s předškolní péčí dítěte v rodině i mimo ni.

Paní ředitelka Kryžánková nás mile přivítala a za doprovodu odborného výkladu nám ukázala prostory nové školky. Mezi slečnami z devítky poznala svoje bývalé žákyňky, které se nyní nemohly odpoutat od krásných hraček. Jako pozorovatelé jsme mohli nahlédnout do taneční hodiny vedené panem Maršálkem. Malí tanečníci se pohupovali v kruhu za doprovodu rytmické hudby. V jídelně právě probíhala odpolední svačina, ke které jsme popřáli strážníkům dobrou chuť.

Čas rychle plynul. Museli jsme vrátit do školy – zpátky do deváté třídy.

Mgr. Jitka Bartošová

HOSPIC

Denní klub Dobrého Pastýře

Jste již v důchodovém věku či v invalidním důchodu a trávíte osamocení svůj čas doma? Neváhejte a přijďte se podívat mezi

nás, naplňte svůj čas přátelským popovídáním, společným poslechem hudby, hraním her, či výtvarnou činností. Musíte chodit každý den do zaměstnání a svého seniorského či invalidního příbuzného zanecháváte samotné doma? Svěřte jej do dobrých rukou, poskytněte mu příležitost pro setkávání se v příjemné společnosti a dopřejte mu trávit čas smysluplnými, přiměřenými aktivitami. Od 1.1. tohoto roku hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech otevřel Denní klub, který je určen pro seniory a zdravotně postižené od 19 let. Klub je otevřen všem, kteří chtějí trávit svůj čas smysluplně ve společnosti lidí v příjemném prostředí. Pestrý program je připraven s ohledem na individuální potřeby všech zúčastněných. Dohled zdravotního personálu je zajištěn po celou dobu denního provozu klubu.

Otevřeno máme pět dní v týdnu a každý den je program i péče připravena na osm hodin. Programové a organizační informace vám ráda poskytne paní Dagmar Klečková, vedoucí denního klubu Dobrého Pastýře na tel. 734 435 118 nebo [cgs@centrum-cercany.cz](mailto:cds@centrum-cercany.cz). Závazné přihlášky na tel. 731 604 101 nebo socialni.pracovnik@centrum-cercany.cz.

Do řad našich dobrovolníků rádi přivítáme další členy. Nabízíme přátelské prostředí, možnost lidského a v některých oblastech i profesního růstu. Nabídněte svůj čas, my nabízíme přátelství. Kontaktujte koordinátora dobrovolníků na dobrovolnici@centrum-cercany.cz případně tel. 731 461 131. Těšíme se na vás.

Více o programu, službách a možnostech na www.centrum-cercany.cz

V Hospici Dobrého Pastýře to žije!

Umírání je součástí života a hospic je „dům loučení“, ale nemusí to být jen místo, kde panuje chlad, nevlídnost, smutek a strach. V hospici Dobrého Pastýře v Čerčanech, které postavilo a provozuje Občanské sdružení TŘI - to rozhodně žije. Vedle mnoha rozměrné péče při doprovázení o pacienty i příbuzné, se snažíme bořit tabu o umírání a doprovázení. Snažíme se o navrácení tradic důstojného doprovázení a péče o naše příbuzné buď v domácím prostředí, nebo v prostředí hospice. Široké veřejnosti otevíráme svou náruč a prostory hospice. Pořádáme pro vás kulturně-vzdělávací akce, osvětové přednášky, koncerty, představení a chceme s vámi společně oslavovat i svátky.

Dne 4. 4. 2010 přijďte do Hospice Dobrého Pastýře v Čerčanech oslavit Boží hod velikonoční. Ve 14,30 hod. začíná program, který jsme pro vás připravili. Program je vhodný pro celou

rodinu a můžete si například vyzkoušet vyrobit vlastní, velikonoční ozdoby. Pro děti budou připravené hry a soutěže na zahradě hospice. V 15,30 hod. začíná koncert flétnového kvarteta ZUŠ v Čerčanech a v 17,00 hod. jsme pro vás připravili koncert Kateřiny Vaňkové a Jany Konopáskové.

Přijďte se pobavit a odpočinout si, seznámit se a obohatit se o novou zkušenost – že v hospici to žije! Nezavírejte oči a nebojte se, umírání je součástí života, jako narození a radost. Přijďte s námi oslavit Boží hod velikonoční a pojďme se společně radovat.

Hezké jaro vám přeje Občanské sdružení TŘI a zaměstnanci Hospice Dobrého Pastýře.

občanské sdružení

Seriál – pyšelské osobnosti

V NÁSLEDUJÍCÍCH ČÍSLECH PYŠELSKÝCH LISTŮ SE V NOVÉM SERIÁLU BUDEME VĚNOVAT VÝZNAMNÝM OSOBNOSTEM, JEJICHŽ ŽIVOT ČI SKUTKY BYLY SPJATY S PYŠELÝ. NEČINÍME SI NÁROK NA HISTORICKOU POSLOUPNOST, ALE CHTĚLI BYCHOM PŘIPOMENOUT TY OSOBNOSTI, KTERÉ I DNES NÁS MOHOU ZAUJMOUT PRO VELIKOST SVÉHO DUCHA, ODVAHY ČI TALENTU.

Část I. - Jan Jindřich hrabě z Bissingenu

Majitel pyšelského panství v letech 1734 – 1778, často uváděn i pod svým původním německým jménem Johann Heinrich von Bissingen, pocházel ze starého saského rodu, původem z Míšně. Členové tohoto rodu se zapsali i do dějin evropské politiky a kultury.

Mladý Jan Jindřich z Bissingenu na portrétu Vittore Ghislandiho (1655 – 1743)

(Rod se historicky dělí na větev rýnskou a českou, přičemž česká větev se usídlila na území Čech před koncem třicetileté války.)

Všestranně talentovaný Jan Jindřich z Bissingenu v mládí pobýval na svých studijních cestách v Lombardii, Benátkách a v Avignonu. Z té doby nedávno objevený portrét mladého Bissingena od významného benátského malíře Vittore Ghislandiho (1655 – 1743) nám představuje i oduševnělou krásnou tvář tohoto mladého šlechtice. Po návratu z cest se Bissingen zapsal na studia.

Vystudoval práva na Karlově univerzitě v Praze. Pyšely získal v dražbě v roce 1734 jako zkrachovalé a předlužené panství po hraběti Josefu Karlu Halleweilovi a vzápětí investoval nemalé prostředky do celkové obnovy.

Kromě správy svých panství zastával funkci apelačního rady a císařského komořího. Vynikal nejen vyjímečným intelektem a obchodním duchem, byl znám a vážen i pro svoji čestnost. Kromě rodné němčiny, ovládal češtinu, latinu, francouzštinu a italštinu. Ve šlechtických kruzích byl obdivován pro své estetické cítění. Miloval výtvarné umění, hudbu a přírodu. Byl hluboce věřícím katolíkem, skládal nábožné písně pro kostel a hrál skvěle na loutnu. Podstatu Bissingenova kulturního dědictví, které Pyšelům zanechal, představují ale zejména sochy a stavby. Vynikající sousoší Jana Nepomuckého s anděly

na pyšelském náměstí od slavného českého barokního sochaře Ignáce Platzer (1717 – 1787) a socha sv. Vojtěcha u Lorety z téže dílny, jsou jedním z odkazů Bissingenovy lásky k umění, podobně jako dostavba celé východní části pyšelského kostela Povýšení sv. Kříže, včetně vstupního portálu. Nesmíme zapomenout ani na stavbu krásné barokní fary a přestavbu zámeckého křídla. Na zámeckého sochaře povýšil i pyšelského rodáka Tomáše Hatláka.

Zbožný Bissingen byl skutečný barokní mecenáš, kterému nechybělo ani sociální cítění. Např. v roce 1771 na svém panství ve Smilkově a v Pyšelích nechal založit potravinový sklad na pomoc chudým a hladovým.

Znak hrabat Bissingenů

Ve smyslu tereziánských hospodářských reforem lesního hospodářství nařídil všeobecnou povinnost bezodkladného zalesnění vytěžených ploch a stal se iniciátorem výsadby i nových stromových alejí a sadů na svých panstvích jak v Pyšelích, tak ve Smilkově.

V okolí pyšelského zámku nechal rozšířit park a prosazoval ochranu zvěře a ptactva. Proto můžeme Jana Jindřicha z Bissingenu označit za historicky jednoho z prvních ochránců přírody v Čechách.

V padesátých letech 18. století založil hrabě nedaleko Pyšel novou obec na místě samoty vypálené Švédy za třicetileté války a nazval ji Novou Vsí. Souběžně zde založil zahradnictví, ovocné sady a pazdernu na zpracování lnu.

Jan Jindřich z Bissingenu zemřel v roce 1778 bezdětný a je pohřben v kryptě pyšelského kostela. Jeho smrtí skončila jedna z nejpozoruhodnějších etap historie Pyšel.

Ivo Koudelka

Náš kraj v době baroka

Baroko jako stavební sloh k nám přichází téměř současně s třicetiletou válkou. Když k němu připočteme ještě rokoko, zabírá skoro celé 17. a 18. století. Zatímco symbolem předchozí renesance je pohodlný a útulný měšťanský dům, symbolem baroka je kostel, v módě pak paruka.

Barokní stavby, ať už to jsou kostely, zámky nebo paláce, působí pateticky, monumentálně a jaksi neklidně. Baroko nemělo rádo klidné rovné linie, kde mohlo, tak je zprohýbalo a zkřivilo. Půdorys mnoha barokních kostelů je oválný, tento tvar se objevuje i u oken, sloupy bývají často šroubovitě točené. Všelijak prolamované štíty, zdobené volutami ve stylu hlemýždí ulity, pak s oblibou převezme lidové baroko. To žilo hlavně v jižních Čechách až do poloviny 19. století.

Baroko u nás bylo zpočátku chápáno jako cizí, importovaný sloh, rychle však u nás zdomácnělo a vydalo mnoho krásných plodů. V architektuře zde nalezneme díla vynikajících stavitelů K.I. Diezenhofera a G. Santiniho, sochařství proslavili M. B. Braun nebo M. Brokoff, malířství K. Škréta, J. Kupecký a P. Brandl. Navíc je baroko zlatým věkem hudby. Ta byla vedle náboženství hlavním vyučovacím předmětem. Povinností kantora bylo provozovat chrámovou hudbu. Příklad „Co Čech, to muzikant“, vzniklo právě v době baroka.

Kam se v našem kraji vypravit za barokními stavbami? Není třeba chodit daleko. Pyšelský kostel má barokní portál a zařízení interiéru. Velmi kvalitní barokní stavbou je kostel sv. Anny na náměstí v Benešově nebo zámek v Jemništi. Velmi krásnou barokní výzdobou se může pochlubit kostel sv. Havla v Poříčí nad Sázavou. Je dílem Lazara Widmanna a Daniela Piláta. Hodnotný barokní kostel nalezneme v Mnichovicích (navíc s kazatelnou velmi neobvyklého tvaru).

Pyšely a zdejší panství byly v této době majetkem hrabat z Halleweilu a po nich hraběte Jana Jindřicha z Bissingenu. Od roku 1703 jsou Pyšely znovu městečkem, v němž funguje nejpozději od r. 1680 také škola. Zdejší farnost se dočká vlastního správce až r. 1766, do té doby sem docházeli kněží z Poříčí nebo z Velkých Popovic. Nad městečkem vyrostla v r. 1699 Loretánská kaple, která se stala neodmyslitelnou dominantou našeho kraje. Navíc o záračných účincích tamější Madony byly přesvědčeny celé generace našich předků.

O jejich životě jsme informováni lépe než v dřívějších obdobích. Už od r. 1678 jsou totiž zachovány zdejší farní matriky, do nichž kněží zapisovali narození, svatby a úmrtí zdejších občanů. Postupně v nich přibývají také údaje o jejich zaměstnání, o jejich nemocech a o věku, kterého se dožili. Dozvídáme se tak, že umíralo mnoho malých dětí i mladých lidí. Zatímco děti umíraly na choroby, které jsou dnes snadno léčitelné, mnoho mladých lidí podlehl tuberkulóze. Lidé nad šedesát let už byli pokládáni za starce a stařeny. Dokonce i u padesátiletých se jako příčina úmrtí občas uvádí „sešlost věkem“. Opravdu vysoký věk se vyskytl jen výjimečně. Když např. r. 1696 zemřel „starý Heřman“ z Pyšel, uvedl farář jeho věk 104 a půl roku slovy i číslicí. Potíž je v tom, že se tento údaj nedá ověřit.

Téměř všichni naši pyšelské předkové se zabývali nějakým řemeslem, většina z nich měla i větší nebo menší kus pole. V 18. století se však začínají objevovat i další pracovní příležitosti. Funguje zde pivovar, vinopalna a papírna, pracovala tu i draslárna, kde se z dřevěného popela a vody vyráběla surovina potřebná k výrobě skla. Tyto podniky nebyly továrnami v dnešním slova smyslu, jednalo se o velké dílny s ruční prací. Hrabě Bissingen se pokusil i o zřízení dílny na výrobu suken, ale ta brzy zkrachovala.

Pyšely se postupně zvětšují. Ještě počátkem 18. století je Košík uváděn jako samota u Pyšel, vznikají však Zakouty a rychle se rozrůstají. V r. 1724 je už uváděna i Nová Ves.

Jak vypadalo pyšelské panství, nám napoví robotní seznam z r. 1777:

Babice – 1 sedlák a 5 domkářů,
Barochov – 1 sedlák a 3 chalupníci,
Borová Lhota – 2 sedláci, 1 chalupník a 1 domkář,
Kovářovice – 4 sedláci, 3 chalupníci a 1 domkář,
Ládeves – 2 sedláci, 1 chalupník a 1 domkář,
Malešín – 4 chalupníci a 2 domkáři,
Nová Ves – 3 sedláci a 1 domkář,
Pětihosty – 11 sedláků, 6 chalupníků a 2 domkáři,
Řehenice – 5 sedláků, 2 chalupníci a 4 domkáři,
Zaječice – 4 sedláci, 6 chalupníků a 3 domkáři.

Jak je vidno, nejbohatší vsí byly Pětihosty, kdežto nejchudší byl Malešín, který jako jediný nevykazoval ani jednoho sedláka. Sedláci se také – až na výjimky – nepřipojili k velkému povstání v r. 1775, jehož jedna epizoda tragicky skončila na Konopišti. V té době už se však chýlila ke konci doba temna a s ní i doba baroka.

Ph.Dr. Jiří Chvojka

Ze zápisů obecního zastupitelstva v Pyšelích z let 1924 - 43.

Obecní zastupitelstvo od r. 1924 mělo 18 členů. V čele stál starosta Antonín Rádl, který v r. 1925 na funkci rezignoval, odešel na okresní úřad do Jílového, kde dlouhá léta pracoval. V Pyšelích nastoupil na místo starosty Antonín Zíval. Obecní zastupitelstvo rozhodovalo o veškerém dění v obci, pohybu obyvatelstva, nabytí domovského práva, vyplácení podpor osamělým a přestárlým občanům (chudinský fond). Dále řešilo pronájmy a prodeje pozemků, povolování staveb domů (velká výstavba domů na Letné), udržování cest, stavby silnic atd. Obecní zastupitelstvo se scházelo k projednávání těchto záležitostí dvakrát do měsíce. Bylo rozděleno na komise: finanční, školskou, stavební, zdravotní a osvětovou.

Následují zajímavé výpisy z knihy zápisů Obecního zastupitelstva od r. 1924, které vypráví, někde jen naznačují, jaké měli problémy i radosti obyvatelé našeho městečka už v dobách minulých. Kniha zápisů je uložena v muzeu.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 12

Výpisy:

- **r. 1925**
- Na schůzi navrhuje člen zastupitelstva pan A. Vykoukal pojmenování ulic v Pyšelicích. Pro Zakouty ulice Husova, podle lípy (Husovy), která je před tehdejší Obecní úřad, ulici na Košík ulicí Žižkovou, k Nové Vsi ulici Poštovní, k Debrnému ulici Lipovou. Pan Krátký žádá by do nové čtvrti Na Letné místo dvou lamp elek. byly dány tři kvůli bezpečnosti.
- Pan Brych dává návrh by náměstí bylo pojmenováno Masarykovo na památku 75. narozenin tatíčka presidenta Masaryka.
- 28.8.1925 pan Krátký opět žádá, aby už byly instalovány lampy el. osvětlení na Letnou a Košíku.
- **r. 1926**
- Byla podána žádost k ministerstvu zemědělství na odstřel divokých králíků, kteří ničili pole. Žádost zamítnuta.
- **Březen 1926**
- Pan J. Šmídek žádá o pronájem nebo odkoupení obecního pozemku 36 m² na náměstí k postavení stánku k prodeji kuřiva a bytu a povolení ku stavbě. Žádost byla pozemkovým úřadem schválena.
- **Srpen 1926**
- Na opravu obecní stodoly je zapotřebí 20 otýpek slámy. Až se zakoupí, obstará se dělník, kterého zajistí pan Herách, člen zastupitelstva. Pan Vondráček podává návrh na správu chudinství v obci a zamezení žebroty. Občané by složili dobrovolné příspěvky, z nichž by ustanovená komise vyplácela místním chudým stanovené částky. Nárožními tabulkami by se žebrota v obci úplně zakázala.
- **Únor 1926**
- Sociální úřad v Praze žádá o zaslání domovského listu za zdejší příslušnici J. Hanzlovou. Zemský správce povolil pí F. Bártové ze Žižkova na sirotka J. Hanzlovou příspěvek 12 Kč měsíčně.
- Pan Ant. Slavík žádá povolení k porážení lípy před jeho domem na náměstí. Uvádí, že je příčinou vlhkosti v domě a zakrývá výhled. Zavazuje se, že by na tom místě vysadil kulovitý akát, který by nepřekážel a byl též okrasou náměstí. Jeho žádost bude předána okrašlovacímu spolku k rozhodnutí. Tento spolek bude požádán, aby si vzal na starost ořezání stromů na obecních pozemcích, aby nebyly nerozumně ořezány a ničeny.
- Následkem postupu do vyšší platové stupnice bude strážníkovi Kurelovi zvýšeno služné na 400 Kč měsíčně.
- Pan Tříška žádá, aby strážníkovi bylo nařízeno, aby rozsvěcoval světla na Letné i Košíku.
- Na rozcestí pode dvorem bude nákladem obce postavena elektrická lampa.
- Pan Petr Hruška žádá, aby se zakázala cesta přes jeho louku na Žebrově.
- Aby se zvýšily výnosy chudinského fondu, bude se vybírat zemská dávka ze všech biografických představení a potulným šumařům uloží se vždy zaplatit 10 Kč do chudinské pokladny.
- Sirotek Ed. Dvořák nalézající se ve zdejší sirotčinci, bude pro nemravné chování předán do chlapské výchovny v Hr. Králové. Obec Pyšely přispěje 100 Kč a Jílové okres bude požádán též o podporu.
- **Listopad 1927**
- Okresní správa politická odsuzuje p. Fr. Čimického v Praze pro rychlou jízdu autem obcí Pyšely k pokutě 100 Kč, p. Václav Skočdopole ze Žižkova za porušenou poznávací značku automobilu k pokutě 20 Kč, p. Jos. Nováka, pekaře, protože vyrábí pečivo před 4 hodinou ranní a neposkytuje zaměstnancům svým týdně 32 hodin nerušený klid, k pokutě 50 Kč, p. Simona z Čerčan pro rychlou jízdu autem k pokutě 100 Kč, p. Karla Chlebu z Benešova, protože neměl nákladní auto označeno předepsanou evidenční značkou, k pokutě 20 Kč, ve prospěch fondu chudých zdejší obci.

Pokračování příště

Zdena Srnská

DOPISOVATELÉ

Co se děje v Zaječicích aneb Z deníčku jedné maminky

Tak máme zimu za sebou. Letos se, myslím, pěkně vydařilo. Sněhu bylo mraky a led na rybnících taky. A v Zaječicích se opět dost dělo, děje a bude dít.

Masopust

Nebylo to sice přesně čtyřicet dní před Velikonocemi, ale alespoň přibližně, se u Zaječické nádrže odehrál historicky první novodobý Masopust. Děti se bavily při jedné z posledních zimních radovánek a dospělí se asi nejvíc bavili tím, jak sami vypadají v masopustních převlecích. (Velké díky za zapůjčení posíláme paní Šestákové do Pyšel!)

Večer jsme se sešli v zaječické hospodě a řádili ve stylu 60. let. Zde zúčastnění mohli poprvé vidět vystoupení nově založené umělecké skupiny Baba Quatro. Ta předvedla vystoupení v duchu let sedmdesátých, inspirované hudbou ABBA a filmem Mamma Mia!

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 12

Velké muzicírování pro malé děti v RC Zajíček

V neděli 7. března měly malé děti skvělou příležitost seznámit se s klasickou hudbou. Pro mnohé z nich to bylo seznámení první. Procházku touto pohádkovou zemí jim hrou na klavír a zajímavým povídáním zprostředkovala paní Jitka Páleníčková Čechová, které tímto posíláme ještě jednou velké poděkování.

Proměny jara

V RC Zajíček se konal další Den pro maminky. Opět na nás čekala manikúra, pedikúra, masáže a kosmetika. Nově k nám zavítala i moc milá paní vizážistka, která nám poradila s péčí o pleť a líčením. Tak a jsme zase o něco krásnější!

Další Den (nejen) pro maminky se uskuteční 8. května. Kromě již tradičních požitků pro tělo, se můžeme navíc orientovat v první pomoci a úrazech dětí, neboť k nám přijde vedoucí školního střediska záchranné služby Středočeského kraje.

Vynášení Morany

Abychom definitivně skoncovali se zimou, tak jsme přesně na první jarní den 21.3. odešli s dětmi za vesnici a spálili v ohni hned několik Moran. Byly tak krásné, že nám jich bylo docela líto. Ale nakonec naskákaly do ohně všechny a jaro opravdu záhy přišlo v plné síle.

Velikonoční Zajíček

Velikonoční neděli odpoledne jsme přerušili přípravy a šli si zahrát na zaječické hřiště. A co bylo na programu? Velikonoční pohádka v podání skupiny Baba Quatro, pletení pomlázky, hry pro děti, řehtání řehtačkami a hledání či spíše sbírání velikonoční nadílky.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 14

A co nás čeká v nejbližším období?

Zápis do Dětského klubu Zajíček a zároveň Den otevřených dveří

se uskuteční ve dnech **16. dubna a 15. května, od 9 do 17h**. Návštěvníci budou mít příležitost nejen si prohlédnout prostory Rodinného centra, ale i blíže poznat fungování a program Dětského klubu Zajíček.

Úklid vesnice a okolí

proběhne v neděli **18. dubna od 9,30** pod názvem „Čemu by se pralidi, dneska jenom divili“. Pokud chcete přiložit ruku k dílu, zahrát si a přitom pomoci očistit přírodu od toho, co do ní nepatří, jste srdečně zváni.

Čarodějnice

budeme v Zaječicích opět pálit poslední dubnový den, tedy **30. dubna**, na Horce. Začátek akcí pro děti je **od 18 hod**. Moc se na vás těšíme.

Mějte se krásně a těším se s vámi na shledanou **Petra Krupičková**

Na Rybinách

Údalo se to v oněch pohnutých dobách LP 1648, když Švédové vpadli do naší země. Všude jen loupili a vypalovali domy, zámky i kostely. Běda tomu, kdo se postavil na odpor. Okamžitě byl utracen. Vúkol zněl nářek a pláč. Pole pustla a vesnice byly opuštěny. I Pyšelům se nevyhnul tento tvrdý úděl, mnoho lidí trpělo, jak píše kronikář.

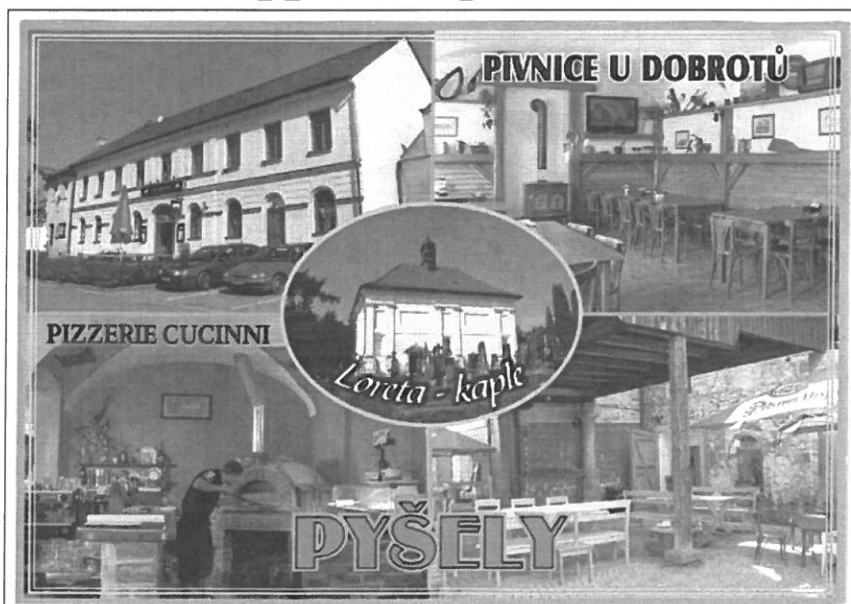
Lidé hledali záchranu v lesích, kam prchali i s dobytčím. Zde našli dobrou trávu i dostatek vody. Záchranu našli lidé v lese Na Rybinách, kde se nějaký čas schovávali. Staří dlouho vzpomínali na tu dobu, kdy si dokázali navzájem nezištně pomáhat, a kdy jen jejich společný úděl v lesích je zachránil od drancujících vojsk.

Po 30leté válce byla země vydrancovaná a zbědovaný lid byl vydán na milost a nemilost svých vrchností z valné části cizincům, kteří v čele žoldnéřských vojsk pomohli Habsburkům k vítězství. Za to byla vrchnost odměněna zkonfiskovaným majetkem české šlechty. Neměli vztah k zemi, jejím obyvatelům a tradicím. Brutálně využívali získaných práv vlastnických. Slavné České království se tak stalo vykořisťovanou provincií.

Ladislav Kostrhoun

Nové pyšelské pohlednice II

Mezi nové pohlednice se v minulém roce (08/09) zařadila ta s názvem – **PIVNICE U DOBROTŮ**. Je složena ze čtyř snímků – Celkový pohled z náměstí na restauraci; interiér pivnice; **Pizzerie Cucinni** a venkovní prostor ve dvoře. Ve středu snímků je naše Loreta- kaple a pod ní text – **PYŠELY**.

Na zadní straně je uvedena adresa se spojením na restauraci. Byla zhotovena firmou World Vizit v roce 2009. Vítám novou pohlednici mapující podnikání v naší obci.

Pokud víte o některé další vydané pohlednici Pyšel dejte nám vědět.

Honza Kostrhoun

Problematika tzv. „létání kojenců a batolat“

Jistě jste mnozí viděli reportáž, která se týkala kurzu „tzv. létání kojenců a batolat“, a kterou odvysílala v rámci pořadu 168 ČTV dne 9.2.2010. Málokdo však již ví, co si o celé věci myslí odborníci péče o dítě a jaké stanovisko následně zaujalo Ministerstvo zdravotnictví ČR. Komise Ministerstva zdravotnictví pro péči o děti a dorost, v souladu s vyjádřením odborníků z oborů neonatologie, pediatrie, praktického lékařství pro děti a dorost, sociální pediatrie, dětské neurologie, ortopedie, rehabilitace, očního lékařství otorinolaryngologie, psychiatrie, soudního lékařství a Meziresortní pracovní skupiny pro prevenci dětských úrazů, přijala následující stanovisko:

„Tzv. létání kojenců a batolat“, je pohybovou aktivitou, která je pro děti této věkové skupiny jednoznačně riziková. Rychlá změna směru pohybu a velká odstředivá síla při takové pohybové aktivitě mohou způsobit řadu drobných či větších poranění s dlouhodobými či trvalými následky, které se mohou projevit i po delší době. Mezi rizika, popř. poškození, která mohou nastat při „tzv. létání kojenců a batolat“ patří zejména:

1. drobná i větší poškození centrálního nervového systému
2. nitrooční krvácení do cév sítnice s přechodným event. trvalým poškozením zraku
3. poškození kloubního vaziva, pouzdra velkých kloubů s následnou poruchou hybnosti, růstové chrupavky dlouhých kostí
4. prudké pohyby v oblasti krční páteře jsou rizikové ve smyslu možných drobných poranění, která mohou být patrná až v pozdějším věku a projevit se poruchou hybnosti této části páteře, bolestmi hlavy, atd.
5. existuje riziko posttraumatické stresové poruchy
6. existuje reálné riziko vysmeknutí dítěte při prudkých manévrech s následkem těžkého úrazu
7. pohybová aktivita vykazuje rysy shaken-baby syndromu a sy CAN
8. pohybová aktivita je v rozporu s Úmluvou o právech dítěte a zákonem o rodině.

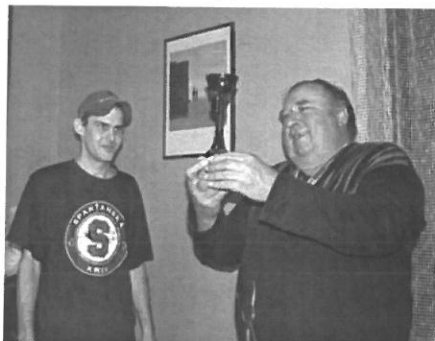
ZÁVĚR:

„Tzv. létání kojenců a batolat“ patří mezi nestandardní postupy, které nerespektují principy vývojové kineziologie. Neexistují žádné důkazy o prospěšnosti tohoto typu pohybové aktivity. Tyto praktiky lze pokládat za nefyziologické, neopodstatněné a s ohledem na jejich rizikovost za zdraví škodlivé. Tento typ pohybové aktivity považujeme za zcela nevhodný, vysoce rizikový pro kojence a malé děti, hraničící s týráním dětí. Apelujeme proto na rodiče, aby takovýto způsob pohybových aktivit se svými dětmi neprováděli a upozorňujeme je na morální i právní odpovědnost, kterou mají za zdraví svých dětí.

podle materiálů MZ ČR zpracoval **MUDr. Pavel Biskup**, PLDD, Pyšely 137

Běh Pepíka Chaluppeckého

DOPISOVATELÉ

Pepík Chaluppecký

Pepík Chaluppecký běhal za svých školních let z Pyšlel na Pyšelku za devět minut a my? 19.3.2010 jsme to přišli zkusit. U pyšelské sokolovny se v 17 hod. sešlo neuvěřitelných 36 borců. Po startu někteří šli, jiní běželi a pár jich pádilo, jako když Pepík chvátil na vlak, který již houkal v zatáčce. Na Pyšelku jako první doběhl Michal Štěpánek za 9:36min., druhý byl Matěj Kolář v čase 10:36min. a třetí dorazil Matěj Šík za 10:53min. Postupně doběhli či došli v celkovém čase 37min. všichni účastníci a v teple restaurace Pyšelka nám sám Pepík Chaluppecký štípнул (procvaknul) krásnou starou drážní jízdenku, pogrataloval a rozdál ceny.

Vítěz získal putovní pohár, kde bude vyryto jeho jméno a čas. Protože se běh konal přímo na svátek Josefa, popřáli jsme hodně zdraví a všichni si přitukli.

Nesmíme také zapomenout na kostýmy šedesátých let, v kterých někteří z nás přišli. Jednoznačně zvítězila Marie Famfrlíková v černém pláští a rudé šále.

Prostě bylo to moc fajn setkání a už teď se těšíme na druhý ročník. Vy, co jste nebyli, ale i vy, co jste přišli, přijďte i příští rok. Buď se projdete, anebo třeba doběhnete pod devět minut a překonáte Pepíkův rekord a celý další rok vám putovní pohár někde na polici bude připomínat příjemné setkání.

Za kulturní komisi M.K.

ČETNÍK ARAZIM V PYŠELÍCH

Michal DLOUHÝ

Nejmenoval se Karel ale Josef, nepsal se Arazím, ale Arazim, nebyl v ruských, ale v italských legiích a nesloužil na pátrače v Brně, ale v Hradci Králové...

Skutečný Josef Arazim se narodil dne 20. listopadu 1898 v obci Sedlčanky v politickém okrese Český Brod a byl římskokatolického vyznání. Na jaře roku 1916 byl odveden a dne 11. května téhož roku byl coby nováček prezentován k 10. pěšímu domobraneckému pluku k 6. kumpanii v Mladé Boleslavi. Po několika dnech odjela jednotka k polnímu výcviku do Vaters-Volders v Tyrolích. V červnu 1917 byl na italské frontě přiotráven plynem a strávil 3 neděle v polním lazaretu v Santa Lucii. Při ofenzívě na Maršaku u Santa Lucie přeběhl 26. července 1917 do italského zajetí a po projití několika provizorními zajateckými tábory byl dán do zajateckého tábora v Padule. Zde se 5. října 1917 přihlásil do československé zahraniční armády. V březnu roku 1918 odejel s pracovním praporem z Paduly za frontu u Mantovy, kde byl zařazen jako střelec k 1. rotě kulometů VII. divize XII. pěší brigády.

Po dvouměsíčním polním výcviku ve Folinu byla jednotka počátkem července 1918 poslána na frontu u Gardského jezera, Ferrary a Doss Alta. Po skončení války, dne 21. prosince 1918 odjela jednotka československých legií z Padovy přes České Budějovice do Hodonína, odkud byla ihned vyslána na Slovensko. Střelec Josef Arazim se zúčastnil bojů o Bratislavu, Nové Zámky, Kúty, Ipol, Šahy, Zvolen a Lučenec. Počátkem roku 1920 byl přeložen k 34. pěšímu pluku do Opavy ke dni 21. ledna 1921 byl demobilizován.

Vzhledem k nedostatku pracovních příležitostí se rozhodl pro službu v československém četnickém sboru. Po absolvování přijímacího řízení nastoupil dnem 1. srpna 1921 coby četník na zkoušku k zemskému četnickému velitelství v Čechách a byl zařazen jako podřízený četník na četnickou stanici Nové Hrady u Vysokého Mýta. V roce 1927 byl strážmistru Arazimovi, když byl zařazen na četnické stanici v Poličce, přidělen erární služební pes airedaleteriér jménem Dereš, se kterým absolvoval 12 týdenní kurs pro výcvik služebních psů četnictva v Pyšelicích u Prahy.

Slavnost na pyšelském náměstí – strážmistr Arazim stojí vpravo

Kurs v Pyšelicích – Arazim řada uprostřed třetí zprava

V návaznosti na zřízení pátracích stanic, ke kterému došlo 1. ledna 1928, byl strážmistr Arazim počátkem března 1928 přemístěn se služebním psem Derešem na četnickou stanici v Hradci Králové coby vůdce služebního psa, s nímž měl být k dispozici královéhradecké pátrací stanici, na kterou byl odvelen od počátku září téhož roku.

V roce 1929 se služebním psem Derešem absolvoval redresurní kurs pro starší služební psy v Pyšelicích.

Vzhledem k tomu, že byl Dereš vyhodnocen jako nezpůsobilý k další službě, byla strážmistru Arazimovi přidělena fena německého ovčáka jménem Sylva, s níž ihned absolvoval základní výcvik.

Arazim se Sylvou druhý zleva

Nástup strážmistr Arazim se Sylvou třetí zleva

V roce 1932 byla v rámci redresurního kursu Sylva kryta soukromým služebním psem Alto, kterého vlastnil strážmistr Rudolf Votruba:

Již v době konání pyšelského kursu nabídl strážmistr Votruba Alta ke krytí některé z erárních služebních fen. První Altovou nevěstou byla fena Sylva z pátrací stanice u okresního četnického velitelství v Hradci Králové.

Pokud se týká březivosti fen, tak ta trvá od 58 do 65 dnů. Od čtyřicátého dne bylo četnickou správou nařízeno,

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 15

aby fena neskákala a od padesátého dne byla vzhledem k březivosti považována za neschopnou k pátrací službě.

Až na konci srpna 1932 se strážmistr Votruba z dopisu Sylvína majitele štábního strážmistra Josefa Arazima dozvěděl, že Sylva měla 4 mláďata, dvě feny a dva psy. Dostali jména Kora, Kreta, Konsor a Kord. Ústav pro chov a výcvik služebních psů četnictva je přidělil následovně: Korda obdržel štábní strážmistr Jan Turko ze stanice Kuks - oddělení Pardubice, Konsora štábní strážmistr Karel Hejna ze stanice Trmice - oddělení Ústí nad Labem, Kretu strážmistr Vojtěch Štícha ze stanice Škvorec - oddělení Benešov a Koru strážmistr František Šotola ze stanice Kašperské Hory - oddělení Prachatic. V dopise štábní strážmistr Arazim uvádí: „*Mláďata byla pěkná a silná. Psi byli barvy šedé, pálené a feny barvy žlutě pálené. Stálo mě to hodně, ale mohu se pochlubit, že jsem státu odvedl mláďata ty nejlepší. Práce jsem s tím měl také dosti a nyní zase budu mít práci se Sylvou než jí dám training.* K používání psa v pátrací službě dále uvedl: „*Ono se kolikrát žádá také od psa nemožnosti, já již mám zde na pátrací stanici hodně zkušeností neb jsem rekvírován až i třicetkrát ročně. Z toho mám také někdy pouze dva výsledky, ono to pokaždé vypátrat nejde i kdyby tam bylo třeba dvacet psů těch nejlepších.*“ Reagoval tak na tehdejší situaci, kdy se přikládaly služebním psům větší schopnosti, než ve skutečnosti měli. Ovšem veřejné mínění, díky medializaci jejich výsledků o nich bylo přesvědčeno a služební psi používaní četnictvem byli doslova postrachem zločinců.

Josef Arazim se psí rodinkou

Od 1. září 1935 nastoupil štábní strážmistr Arazim na 10 měsíců do pražské školy pro výcvik velitelů stanic a ve funkci vůdce služebního psa Sylvy na pátrací stanici jej vystřídal štábní strážmistr Jan Turko, který v roce 1932 dostal přidělené Sylvino mláďe, psa Korda.

Příspěvek byl zpracován za využití knihy Četnický pes Alto vydané nakladatelstvím Pragoline.

Knihy o četnících z nakladatelství Jindřich Kraus - PRAGOLINE žádejte u svých knihkupců, v internetových obchodech nebo na www.jindrichkraus.cz

Žabí námlavy u Pazdernického rybníka

Když jsem na jaře 1994 poprvé projížděl na kole podél Pazdernického rybníka, přes silnici zrovna táhly ropuchy. Část se jich kvůli projíždějícím autům na druhou stranu nedostala a pořád přicházely další. Tak jsem zastavil a asi hodinu jsem žáby přenášel přímo do rybníka. Při odjezdu jsem se jako vždy utěšoval tím, že jedna samička naklade několik tisíc vajec a to na udržení populace stačí. To jsem ještě nevěděl, že jednou budu nedaleko odtud bydlet.

Celý loňský rok jsem s napětím sledoval probíhající rekonstrukci Pazdernického rybníka. Ačkoliv podobné práce probíhají v poslední době na mnoha místech a jsou vydatně podporovány dotacemi ze státních i evropských fondů, ne vždy jsou prováděny tak, jak by se mělo. Vlastníci a nájemci upřednostňují pojetí rybníků jako prostých odchoven ryb a kladou důraz na maximalizaci objemu zadržené vody.

Přitom aby se ve vodní nádrži vytvořil vyrovnaný ekosystém, uvádí se, že na třetině jeho plochy by neměla hloubka vodního sloupce přesáhnout 1 m a na těchto mělčinách by měl mít možnost vzniknout tzv. litorální porost složený z rákosy, ostríc a podobných vodních rostlin. Tyto rostliny hostí plankton, vychytávají z vody přebytečné živiny, odpařují vodu a obohacují nádrž kyslíkem. Jejich přílišnému rozvoji lze zabránit doplňkovým vysazením býložravých ryb (amur, tolstolobik). Na vodní plochu by měly navazovat mokřadní plochy, které umožňují v kombinaci s vhodně řešenou výpustí zadržení a rozliv vody v případě přívalových srážek.

Nerozumný chovatel ryb nechá vyhrabat hlubokou studenou propast s takřka kolmými břehy a naplní ji tolika kapry, až o sebe drhnou šupinami. Chybějící zdroj potravy v podobě litorálních porostů vyřeší tím, že do rybníka svrhne fůru plev. Konečnou pohromou může být vysazování hejn odchovaných divokých kachen, které fungují jako kombajny a udělají z břehů bahniště. **To vše je přitom v příkrém rozporu s účelem poskytnutých dotací,** mělo by se jednat o opatření vedoucí k obnovení krajinnotvorných funkcí nádrží. Těmi je zadržování vody v krajině a podpora biodiverzity, tedy četnosti druhů i početních stavů původních volně žijících organismů.

Skokan hnědý

Moje obavy ale postupně vzaly za své a definitivně skončily letos 1. dubna. Díky citlivé rekonstrukci, za

Pokračování ze strany 17

ketrou patří panu Hruškovi můj dík, se mělčiny rybníka zazelenaly vodními rostlinami a staly se dějištěm žabích lásek. **Ropuchy obecné a skokani hnědí** ze širokého okolí se zde shromáždili v desítkách (možná stovkách) kusů, aby se spáрили a nakladli vajíčka. Jedná se sice o běžnější druhy obojživelníků, ale brzy k nim nepochybně přibudou další.

Už několik let počátkem května se právě z Pazdernického rybníka začne ozývat hlasité skřehotání připomínající zvuk dvoutaktního motoru „be-be-be-be-be“. Původce tohoto zvuku všichni známe, ale málokdo ho viděl na vlastní oči. Je jím **rosnička zelená**. Přes den lapá hmyz na křovinách a stromech v okolí vody, večer pak slézá na mělčiny, kde samečci vábí skřehotáním samičky a zároveň jím vymezují své území.

Z okolí Pyšel je dlouhodobě hlášen výskyt dalších vzácnějších druhů obojživelníků, které bez výjimky potřebují ke svému rozmnožování vodu a nová nádrž jim tak může posloužit. Ještě hlasitější zvuk znějící jako „kvurék-kvurék“ či „brekekekek-brekekekek“ patří naší největší a zároveň kriticky ohrožené žábě **skokanu skřehotavému**. Právě Posázaví představuje jižní hranici jeho rozšíření u nás, které má střed v Polabí.

Párek ropuch

Rosnička merlik

Kuňka ohnivá má červené břicho a vydává vysoké teskné přerušované „hu-hu-hu“. Velmi zdařile ji imitoval Ladislav Smoljak jako „pan otec“ inženýr Zvon ve filmu Na samotě u lesa. Kuňkám pravděpodobně vdčíme za pohádku o žabím princí. Že to zní jako nesmysl? No posuďte sami.

Jako děti jsme vůbec nepřemýšlely, proč princeznu napadlo jít k vodě a líbat nějakou slizkou žabu. V pubertě bychom na její adresu leda poznamenali: „Ta na tom byla s chlapama asi fakt blbě“. Jako dospěláci si přečteme něco o obranných jech, které mají žáby v kůži a které mají za úkol odehnat nepřítele. Mohou být velice silné a v pralesích z nich domorodci vyrábějí šípové jedy. Toxiny našich žab nejsou člověku nebezpečné, ale třeba známý predátor obojživelníků užovka obojková právě kuňky a mloky skvrnitě zásadně neloví. Takto poučení si snadno představíme partu vesnických dětí, které někdy před pár set lety vylovily kuňku odněkud z návesního rybníčku. A mezi nimi byl darebák, který strčil nějaké důvěřivé holčičce žabu pod nos se slovy: „Když jí olízneš, dám ti cukrovou kostku.“ Pokud byla chuděrka subtilní postavy a celý rituál prováděla na lačno, mohlo u ní dojít k mírnému přiotrávení. A nutno podotknout,

že halucinace v podobě krásného prince byla asi to lepší, co se mohlo nebohé dívčině zjevit. Tou nevolností to samozřejmě skončilo a pohádka byla na světě. Dnes už naštěstí děti nemají zapotřebí olizovat kvůli sladkostem žáby, tak není důvod se jejich jedu obávat.

Kuňky dříve žily v každé louži, dnes jsou sledovaným druhem v rámci celoevropské soustavy NATURA 2000. Loni jsem její výskyt zjistil v zatopeném hliníku u Velkých Popovic a také v Podhajském rybníce u Týnce nad Sázavou. Právě tomuto rybníku se Pazdernický svým charakterem velmi podobá a mohl by se stát vhodným biotopem.

I když pro většinu lidí jsou žáby a čolci havěti nezajímavou až otravnou, mají v přírodě své místo. Málokdo ví, že ropucha je spolu s ježkem a drozdem největším požíračem slimáků včetně těch španělských. Nechme jim tedy trochu místa na slunci a oni se nám odvděčí.

Bc. František Brabec, člen Stráže přírody ČR a budoucí obyvatel Pyšel, e-mail: brabec@bbbbusiness.cz

JAK JSME SE KDYSI LÉČILI Z NUDY

(dodatek k příspěvku Bylo nás moc z prosince 2007)

Vymyslel jsem si pro vás, vážení čtenáři PL, malou dávku oddychového čtení. Začnu u mne opomíjeným ledním hokejem, který jsem nikdy organizovaně nehrál, ale jen fandil. Teď v jeho zájmu budu bojovat se svou pamětí.

Myslím si, že pyšelští hokejisté se dali dohromady krátce po skončení války. Rovněž si nejasně vzpomínám, že to byla Pazderna, kterou si prvního roku své existence vybrali za hřiště (pravděpodobně vadilo ledařům vytěžujícím tehdy odtud led do hospodských sklepů). Asi ve dvou dalších letech působili na Debrném. Hrací plochu v obou případech ohraničovaly nepřilíh vysoké (ne více než 30 cm) mantinely, které logicky byly příčinou velmi častého přerušování hry. Mám za to, že v roce 1950 se pyšelský hokej natrvalo přesunul na Sádku. Potěšila se z toho i veškerá domácí omladina. Hokejové hřiště teď vymezovaly standardně vysoké mantinely, za nimiž se trčely stojany pro skutečně fungující elektrické osvětlení. Začátky zápasů se tak mohly posunout na pozdější dobu při současně vyšší návštěvnosti. První (přátelský) zápas v novém prostředí odehrálo naše mužstvo s výkonnostně zdatnějším Benešovem.

Mužstvo standardně hrálo na dvě střídající se pětky. Morálně asi bylo povzbuzující, když za nimi mohl stát srdnatý brankař (s ohledem na kvalitu jeho výstroje). Takový byl všestranný sportovec pan Zdeněk Novák (alias Viktor). Mrzí mne to, ale na mnohé hráče jsem už (bohužel) zapomněl. Vybavili se mi jen tři obránci (pánové A. Hruška, J. Najfus a J. Čech) a z útočníků pan J. Sejka s mladíky I. Urbánkem, J. Breburdou, A. Bártou, Z. Kroupou a jedním ze Šiňorů. Hokejová sezóna končila výlovem mantinelového hrození z rybníku. Jistě pochopíte, že taková událost nemohla proběhnout bez rošťácké klukovské pozornosti.

Neúnavným organizátorem pyšelského hokeje byl J. Najfus, se kterým jsme jako kluci dobře vycházeli. Dovoluji si mnohým z vás osvěžit na něho vzpomínku asi ne příliš pravdivou historkou. Když prý na říčanském okrese výbor ČSTV hodnotil jednu z uplynulých hokejových sezón, tak za nejlépe střílejícího obránce v tehdejší naší výkonnostní třídě byl vyhlášen pan Josef Najfus. Údajně měl vstřelit tři branky, z čehož dvě vlastní. Jak jsem kdysi koupil, tak dnes prodávám. V každém případě jeho autorita tímto zpochybňována nebyla.

Nebyl jsem při tom, když pyšelské hokejové mužstvo svou činnost ukončilo a ani nevím, jaké pohnutky toho byly příčinou. Pouze si vzpomínám, že ještě v roce 1954 jsem měl možnost se mezi registrované hráče zařadit, tzn. že tehdy ještě v Pyšelicích hokej dýchal.

Moje povídání by nemělo vést k domněnkám, že náš volný čas vrchovatě zaplnila, jak se říkávalo, zájmová činnost. V převážné většině rodinného zázemí logicky byly na prvním místě rodičovské úkoly, zejména v rolnických rodinách (např. v zimě se mlátilo obilí z léta uložené ve stodolách). Abych byl i z pohledů letního období rovněž konkrétní, vzpomínám, jak např. těžké pro mne pokaždé bylo, když místo na nedaleké fotbalové hřiště jsem v podvečer vyjížděl s otcem a kravkami pro zelené krmivo. Nebylo to často, zpravidla jen obden. Nepamatuji se však, že bychom právě o těchto věcech mezi sebou diskutovali a diskutovat by jistě bylo o čem. Prostě to tak na vesnicích tradičně chodilo.

Dalo by se psát o mnohém jiném, co nám bránilo v nudě (např. díky ochotnickým divadelním představením v Sokolovně či u Jenšovských, promítaným filmům, gymnastickým hrátkám v Sokole, školním besídkám, brigádám, účastem na nočních výmlatech v družstvu, školou organizovanému sběru léčivých bylin, papíru či kaštanů), ale já se z toho všeho pozastavím jenom u jedné události, která mne tehdy leccemus poučila.

Pyšelská mládež dostala od své okresní organizace za úkol, aby zorganizovala soutěž amatérských pěveckých souborů. Kde jinde než v Sokolovně. Vyfasovali jsme plakáty, vyzdobili sál a vyklidili jevištní prostor pro zpívající a následnou taneční zábavu, zopakovali scénář, úvodní znělku svého vystoupení a sami pro sebe si přezpívali tři nám známe lidové či zlidovělé písničky. Z ohlášených účastníků nakonec přijel jenom autobus plný děvčat z jakéhosi učebního střediska ve Vojkově u Říčan (v samém závěru se logicky dozvíte, proč k nízké účasti účinkujících pravděpodobně došlo). Návštěvnost v sále byla dobrá, o což se rovněž přičinili frekventanti jednoho ze zdokonalovacích kursů bankovních úředníků, které pořádala ČSB v našem zámku. Těch pěveckých souborů tam mohlo být víc, říkali jsme si, ale po skončených oficialitách jsme byli rádi, že to alespoň takhle dopadlo.

Své vystoupení jsme zahájili libozvučnou znělkou – ajlajlija ajlajlija atd. Za tím nápadem stál Zdeněk Kroupa, který měl silný hlas a náhodou byl doma na vojenském opuštětku. Přiznávám, že nám se jeho návrh rovněž líbil. Na prvé dvě zazpívané písničky si vůbec nepamatuji. Obsahem té třetí byl příběh o synkovi samostatně hospodařícího rolníka, který oral pole a u pluhu se mu polámalo kolečko. Pamatuji si také, že děvčata u všech přítomných právem zanechala výborný dojem. V soutěži jsme skončili druhí, a jak už to pouze u dvou soutěžících bývá, odjízďeli naši hosté z Pyšel jako předposlední, ale se zpěvem. A to už v Sokolovně hrála od podlahy pozvaná dechovka.

Zatímco zmiňovaný synek měl problém jenom jeden, před námi se jich po všech zmiňovaných událostech vynořilo hned několik. Za prvé v popisované písni měl zálibu náš první prezident, za druhé rozjaření bankovní úředníci znovu a znovu hlasitě opakovali písničku o nejmenovaném občanu z Velvar, který při peněžní reformě dostal pět set na hlavu (nebyl sám) a za třetí se vše událo v sobotu 30. května 1953, tedy v den vyhlášení poválečné měnové reformy. A tak když dnes někdy slyším hovořit o solidaritě, mnohdy si vzpomenu, jak jsme již s fakticky neplatnými penězi uhradili vedoucímu koloniálu u Sádky panu Kvasničkovi a hostinskému ze Sokolovny (jméno jsem zapomněl) občerstvení servírované členům přespolejší kapely, Sokolové nám odpustili poplatek za nájem sálu, od jakési agentury jsme obdrželi již v nové měně složenku na korunovou úhradu autorských práv skladatelů, dokonce nám zbylo potřebných pár korun nové měny a můj známý, který akci zpunktoval, na celou záležitost velmi takticky zapomněl. Ulevilo se nám.

A myslíte si snad ještě i teď, že jsme si přitom všem mohli tehdy naříkat na nudu? Také jsme ale pro to museli leccos udělat.

Očekáváte-li ode mne ukončení příspěvku nějakou pozitivní výzvou, tak snad tím, abychom si vážili všech, kteří s nudou v kladném slova smyslu dokáží zápasit a ostatním tak vytvářet podmínky k jejímu případnému překonávání. Více než já víte, že v Pyšelicích jsou s tím dobré zkušenosti.

RNDr. Miroslav Zeman

KULTURA

Přehled kulturních akcí –

Městské kulturní středisko Benešov

– květen 2010

1. 5. Benešovské slavnosti

10.00

KULTURNÍ PROGRAM: tradiční benešovské kulturní sdružení, Kadetní hudba, Švejkův c.k. kabaret, Hradní orchestr, pohádky pro děti, návštěva Prince Viléma Pruského, prezentace historických automobilů, historická řemesla. Stánkový prodej.

11. 5. Jakeovy ženy – Neil Simon

19.30

Divadelní společnost Háta

Jake je spisovatel s bohatou fantazií. Jeho současná manželka Maggie zvažuje, zda by nebylo lepší manželskou krizi vyřešit odchodem k milenci. Nejzávažnější příčinou krize jsou patrně Jakeovy představy, důležité ženy jeho života se totiž nečekaně zjevují a vstupují do reálného rozhovoru. Podaří se Jakeovi manželství zachránit? Pomůže mu jeho psychiatricka? Dají se vůbec myšlenky ovládat?

Obsazení: Martin Zounar /alt. Zbyšek Pantůček/, Adéla Gondíková, Ivana Andělová /alt. Veronika Jeníková/, Jana Borgisová /alt. Hana Kusnjerová/, Marcela Nohýnková /alt. Vlasta Žehrová/, Olga Želenská a Pavla Rychlá /alt. Lucie Zedníčková/

PYšelský KULturní KAlendář

duben, květen, červen 2010

DUBEN	19.3. – 5. 4.	SLEPICE MALUJÍ KRASLICE – GALERIE U MARIE 3. ročník prodejní výstavy kraslic a jiných velikonočních motivů otevírací doba galerie: Pá 15.30 – 18.00, So 9.00 – 12.00
	4.4.	Velikonoční Zajíček (Zaječice)
	4.4. - 19.00	KONCERT V PYŠELSKÉM KOSTELE účinkují: V. Kříž, V.Rejlek a J.Popelka, program: Telemann/Handel/Dvořák...
	6.4. - 13.30	Schůzka klubu seniorů v pyšelské hasičské zbrojnici
	7.4. - 20.00	Kreativní večer - Vyrábíme dárek dětem (Zaječice)
	24.4.	HASIČSKÁ SOUTĚŽ SENIORŮ
	10.4. - 14.00	Jarní úklid dětského hřiště v Pyšelicích (za domovem seniorů) všichni jsou vítáni (vlastní rukavice/hrábě/lopaty atd. budou potřeba)
	17.4. - 14.00	Slavnostní zahájení nové sezóny dětského hřiště v Pyšelicích soutěže pro děti (opět v duchu hesla „Mořské Pyšely“), občerstvení (buřtíky, koláče za poplatek, který bude sloužit na další rozvoj hřiště)
	17. 4. – 19.00	repríza divadelního představení "DVOJÍ HRA" v Sokolovně (4. 5. je možno tuto reprízu vidět i v KD Kamenice v 19.30)
	21.4. - 20.00	Kreativní večer - Šijeme hračky pro naše miláčky (Zaječice)
	24.4. – 19.30	Diskotéka pro starší a pokročilé – tradiční akce opět v Sokolovně
KVĚTEN	30.4.	PÁLENÍ ČARODĚJNIC (Zaječice)
	1.5	FOTBAL – HASIČI/SK PYŠELY
	3.5. – 20.00	PYŠELSKÉ KLÁBOSENÍ , již třetí setkání žen z Pyšel a okolí
	5.5. – 13.30	Schůzka klubu seniorů v pyšelské hasičské zbrojnici
	5.5. – 20.00	Kreativní večer - Aranžujeme řezané květiny (Zaječice)
	8.5.	Den pro maminky (Zaječice)
	8.5. - odjezd v 9.00, 11.00 a ve 13.00	BI – CYKLOVKA , již tradiční „závod“ pro cyklisty, ŠC - šílený cyklista (75 km), RC - rozumný cyklista (45km), MDD - matky, dětí, důchodci (20km), sraz na náměstí u pomníku
	8.5.	Rocková skupina "PROJEKT" v Sokolovně; vstupné 100,- Kč
	11.5. – 19.30	Zájezd klubu seniorů na divadelní představení Radka Brzobohatého „Vyhazovači“ - uvádí Městské divadlo Benešov
	17.5.	KOČÁRKOVÁ ŠTAFETA (Zaječice)
	19.5 – 18.00	VÝSTAVA OBRAZŮ - GALERIE U MARIE Karel Svoboda – pastely/akvarely, Marie Kolářová - perokresby výstavu zahájí studentky oboru sólový zpěv ZUŠ Čerčany
	19.5. – 20.00	Kreativní večer - Háčkování hraček/maňásků (Zaječice)
ČERVEN	30.5. – 14.00	DĚTSKÝ DEN – „POHÁDKOVÝ LES“ sraz u rybníka Prádlo pořádají SDH Pyšely, SK Pyšely a T.J. Sokol Pyšely
	2.6. – 20.00	Kreativní večer - Malování barvami na sklo (Zaječice)
	5.6. – 14.00	ŠKOLNÍ AKADEMIE - představení žáků ZŠ Pyšely všichni jsou srdečně zváni, vstupné dobrovolné
	2.6. – 13.30	Schůzka klubu seniorů v pyšelské hasičské zbrojnici
	4.6. - 19.00	Skupina Jardy Pařízka zahraje v restauraci Sokolovna
	???	SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ NOVÉHO NÁMĚSTÍ
	11. – 12. 6.	HASIČSKÉ SLAVNOSTI V LITOMĚŘICÍCH
	16.6. – 20.00	Kreativní večer - Ubrouskování – decoupage (Zaječice)
	19.6.	Vítání léta aneb Zaječické letní slavnosti (Zaječice)
	30.6. – 20.00	Kreativní večer - Vítání léta (Zaječice)

Detaily k akcím „(Zaječice)“ jsou na www.rczajicek.cz, změna programu vyhrazena, vše bude včas plakátováno.

POKRAČOVÁNÍ ZE STRANY 19

**13. 5. Jak se krotí princezna - DAP Praha
Rodiče s dětmi do divadla**

17.00

Zkrotit princeznu není jen tak, zvláště když její tatínek král všechno dovolí a splní každý její rozmar. K snídani zmrzlinu, na každou procházku nové šaty, každý den narozeniny a k nim krásný dárek ...

S princeznou si neví rady ani Melánie, která, kromě toho, že se stará o královské hospodářství marně se snaží princeznu učit. Zavolá proto svou sestřenicí Amélii, která je tak trochu čarodějnice, ale hlavně zkušená a moudrá osoba. Krocení ale není snadné. Pan král musí začít říkat „ne“. Amélii při tom pomáhá její chytrá vrána a také Melánie, která musí hlídat pana krále, aby ze samého stýskání všechno nepokazil. A tak princezna poznává, že si nikdo nemůže dělat, co chce, že vytahovat se nad ostatní je hloupé, že nic neumět a ani nechtít umět je směšné.

Akce v přírodním divadle na Konopišti: 8. 5. Folkový kvítek**29. 5. Rádio Blaník****Další akce v Městském divadle Na Poště**

- 6. 5. školení k volbám
- 10. 5. Zastupitelstvo
- 13. 5. školení k volbám
- 14. 5. Sportovní ples
- 20. 5. Dny divadla Svatopluk

- 26. 5. Agentura Taktika
- 27. 5. Dny divadla Svatopluk
- 28. 5. Předávání maturitních vysvědčení
- 31. 5. Div. soubor Áčko

Výměna řidičských průkazů

INZERCE

Řidičské průkazy vydané od 1. ledna 1994 do 31. prosince 2000 jsou jejich držitelé povinni vyměnit nejpozději do 31. prosince 2010! Uplynutím stanovené doby pro jejich výměnu, řidičské průkazy pozbývají platnosti.

Uvedená výměna se vztahuje na následující typy řidičských průkazů

Co musím mít s sebou?

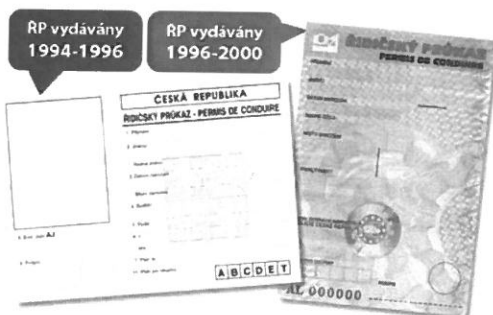
- „Žádost o vydání ŘP“ – obdržíte na místě
- platný doklad totožnosti (občanský průkaz, pas)
- průkazovou fotografii o rozměrech 3,5 x 4,5 cm
- dosavadní platný řidičský průkaz, který podléhá povinné výměně

Kdy mi bude vydán nový řidičský průkaz?

Řidičský průkaz Vám bude vystaven do 20 dní od podání žádosti, příp. do 5 pracovních dnů od podání žádosti (úhrada správního poplatku 500 Kč).

Kolik mě to bude stát?

Povinná výměna řidičského průkazu je osvobozena od správního poplatku. Pokud dochází při výměně ke změně údajů uvedených na řidičském průkazu (např. změna příjmení, bydliště atd.) činí správní poplatek 50 Kč. Pokud je řidičský průkaz vydán na žádost klienta ve lhůtě do 5 pracovních dnů od podání žádosti činí správní poplatek 500 Kč.

Přijďte na pivo s Mirkem.

**Ve středu 26.května 2010
od 10,30 hodin**

Vás zveme na besedu

s Miroslavem Kalouskem,
lídrem TOP 09 ve Středočeském kraji.

Lehký oběd pro všechny účastníky je zajištěn
v restauraci sokolovna v Pyšelicích.

GALERIE U MARIE

vás všechny srdečně zve na vernisáž výstavy:

**„Karel Svoboda
a Marie Kolářová
trochu jinak„**

ve středu 19.5.2010 v 18 hod.

KAREL SVOBODA SE PŘEDSTAVÍ NETRADIČNĚ AKVARELY A PASTELY
A MARIE KOLÁŘOVÁ PEROKRESBAMI.

**Na vernisáži vystoupí studentky solového zpěvu
ze ZUŠ-Čerčany a jejich pedabozí.**

Výstava potrvá do 30.6.2010.

Těšíme se na vaši návštěvu M.K.

Prapor

Řada tělocvičných jednot má svůj vlastní prapor. Zcela určitě všechny jsou pychou té které sokolské jednoty a ve slavnostních chvílích jej veřejnosti předvedou v celé své kráse. Při Sokolském dni v říjnu roku 2008 jsme si – jak si určitě vzpomenete – pozvali několik praporečníků z jiných jednot, jímž vévodil prapor Sokola Pražského, který je jedním z nejstarších v Sokole vůbec.

Tehdy členy našeho výboru napadlo, že bychom také mohli mít svůj prapor a ihned začaly přípravné práce. Výsledkem tohoto procesu je návrh našeho praporu, který namaloval ak.sochař, medailér a výtvarník Michal Vitanovský. Na valné hromadě byl tento návrh vystaven ke shlédnutí všem přítomným pyšelským sokolům. Protože vyšívat praporu, výroba žerdi a výroba hlavice sokola bude poměrně velkým finančním výdajem, byla hned u prvního zveřejnění na valné hromadě zahájena sbírka. Měla by napomoci tomu, aby v roce 2012 – v roce stého výročí založení pyšelského Sokola – měla Tělocvičná jednota svůj vlastní prapor. V nejbližších dnech se návrh praporu Sokola Pyšely objeví v restauraci Sokolovna v zarámované verzi, bude tam vystaven po celý rok a bude u něho zapečetěná kasička, kam bude moci každý kdo bude chtít přispět, vhodit nějaký finanční obnos. V tuto chvíli ještě nevíme, kolik peněz budeme celkově potřebovat. S návrhem praporu pojedí zástupce pyšelského výboru v květnu letošního roku do vyšivačské dílny. Ale zkušenosti z jiných jednot mluví o částce kolem 40. tisíc korun včetně žerdi a hlavice. Je to částka, která je nad síly naší jednoty a proto zveřejňujeme tuto sbírku. Budeme rádi za každý příspěvek a rádi i zveřejníme případný požadavek na prezentaci jména dárce.

Předem vám všem děkuje **výbor T. J. Sokol Pyšely**

První letošní volby už máme za sebou

Pyšelský Sokol vstoupil do nového volebního období. Valná hromada v březnu letošního roku zvolila už svůj sedmý výbor v novodobé historii ČOS. Tentokrát má několik nových tváří. Starostkou se stala podle očekávání ses. Alena Sládková. Náčelnicí byla zvolena ses. Tereza Sládková a náčelníkem br. Libor Podroužek. O sport se stará br. Karel Kulovaný a Vzdělavatelem je ses. Martina Linhartová. Dalšími členy výboru jsou br. a ses. Martina Vlčková, Kateřina Tomášková ml., Jaroslav Chalupa, Bohumil Gondík a Radek Zamrazil. Těchto jedenáct zvolených zástupců Sokola se bude po tři léta snažit o to, aby pyšelská základna byla stabilní, aby i nadále měla dobré jméno v ČOS, které v celém občanském sdružení propaguje pyšelský divadelní soubor, aby se sokolovna dočkala dílčích rekonstrukcí a nového vybavení a také aby se jednota rozrostla o nové tělocvičné aktivity a aby členové široké základny všech odborů se stali cvičenci na XV. všesokolském Sletu v r.2012.

Dobrou zprávou je také to, že v župě Barákově, do jejíhož svazku pyšelský Sokol patří, má jednota své dva zástupce (ses.M.Jurečkovou a br.L.Papírnicka) a ve vrcholném orgánu v Praze má br. B.Gondíka a jednoho kandidáta do předsednictva Vzdělavatelského sboru – ses. Martinu Linhartovou. Tyto úzké vztahy s vedením ČOS jsou potvrzením zájmu řídicích orgánů ČOS o naši tělocvičnou jednotu, která svou prací pomáhá propagovat myšlenky zakladatelů Sokola Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera.

Výbor T. J. Sokol Pyšely

Dvojitá hra

Komedie s detektivní zápletkou přinesla hned několik překvapení. Za prvé, že se pyšelský divadelní soubor po několika letech opět představil se hrou, kde nebyly nosnou součástí inscenace písničky, zpěvy nebo popěvky, ale na jevišti se odehrávala napínavá detektivka, která vyšla ze zkušeného pera Roberta Thomase. Za druhé, že se na jevišti objevily ve větších činoherních rolích nové herecké tváře, i když oba herci – Jana Svašková a Jan Štolba si už své malé roličky v minulosti zkusili. A za třetí, že sál divadla byl úplně vyprodán.

Všechna tato překvapení jsou výpovědí o mnohém. Že nemusíme dělat pouze zpívané hry, že divák nás rád uvidí i v dramatických situacích, že soubor kvalitativně roste a divácká základna se zvětšuje. Premiéra Dvojitá hra se tedy může zařadit k těm úspěšným premiérám z let minulých a je na souboru aby svou příští premiérou, která bude v polovině prosince letošního roku tuto lašku ještě o trošku zvednul. Co to bude a kdy to bude se dozvíte v PL po prázdninách.

B.G.

AUTO MOTO, ANTIK A SBĚRATELSKÁ BURZA PŘEŠŤOVICE PŘEMÍSTĚNA DO TCHOŘOVIC U BLATNÉ!

VŠEOBECNÁ BURZA POŘÁDANÁ NA LETIŠTI PŘEŠŤOVICE JE PŘEMÍSTĚNA NA LETIŠTĚ TCHOŘOVICE U BLATNÉ.
ZPEVNĚNÁ PLOCHA O ROZLOZE 30.000 m² SE NACHÁZÍ – CCA. 85 KM JIŽNĚ OD PRAHY.

Termíny v roce 2010: 20.3., 1.5., 29.5., 26.6., 24.7., 28.8. a 30.10.

*Přijďte prodat co vám doma přebývá, nebo koupit co ještě nemáte.
Zváni jsou též numismatici, filatelisté, sběratelé odznaků, pohlednic a jiní...*

*Pro sběratele bude připravena krytá sekce.
Občerstvení a toalety zajištěny.*

Srdečně zvou pořadatelé!

VÍCE NA:
www.burzatchorovice.cz
602 132 238

PRODEJ CHOVNÉ DRŮBĚŽE

(z veterinárně kontrolovaných chovů, které zaručují kvalitu a vysokou užitkovost)

16h Pyšely u Sokolovny

Prodej 10.5.2010

Kuřice černé, červené	stáří: 14-18týd.	cena: 130-150,-Kč
Kačeny pekingské /bílé brojlerové/	1-3týd.	60 - 80,-Kč
Kačeny barbarie /husokačeny/	1-3týd.	90-110,-Kč
Husy / bílé/	1-3týd.	130-150,-Kč
Krůty /kanadské širokoprsé brojlerové/	6-8týd.	250-290,-Kč

Prodej 9.9.2010

Kuřice černé, červené	stáří: 14-18týd.	cena: 130-150,-Kč
-----------------------	------------------	-------------------

Drůbež, prosím, **OBJEDNÁVEJTE** na adrese:

Gallus Extra s.r.o., Pražská 8, 586 01 Jihlava
tel. 567 212 754, 567 214 502, mob. 731 701 331, po-pá 8-15h! gallus.extra@gmail.com

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

se uskuteční v **sobotu 22.5.2010** a to v tomto časovém pořadí :

od 8,30 - 9,00 hodin na návsi v Zaječicích
od 9,15 - 9,45 hodin Pyšely – Pod Sádkou
od 10,00 - 10,30 hodin náves Borová Lhota

Nebezpečný odpad přivezte ve výše uvedených časech k jednotlivým svozovým místům, bude ihned nakládán na přistavené vozidlo.

Nebezpečným odpadem se rozumí:

lednice, mrazáky, zářivky, výbojky, obrazovky, monitory, přenosné baterie, rtuťnaté teploměry, lepidla, tmely, barvy, laky, rozpouštědla, ředidla, fotochemikálie, prostředky pro deratizaci, zbytky motor. olejů, brzdových kapalin, čisticích prostředků.

Za tento nebezpečný odpad se neplatí poplatky (jsou zahrnuty v celkových poplatcích na likvidaci odpadu)

ZOO - SHOP PYŠELY

Nejlevnější krmiva v širokém okolí
Prodej krmiv a potřeb pro zvířata.

Nabízíme

Objednání krmiva dle Vašeho výběru
Rozvoz zboží do Vašeho domu zdarma
Objednávky na tel : 323 647 335 – večer
: 721 13 85 13 – celý den

Prodej PB – 2 – 10 kg

Otevírací doba:

po zavřeno

Út- pá: 10,00 – 20,00 hodin

So: 9,00 – 14,00 hodin

Ne: 14,00 – 18,00 hodin

SPORT

A MUŽSTVO

I.A třída skupina B

13.3.2010 Pyšely - Kouřim - odloženo

20.3.2010 Rožďalovice – Pyšely - odloženo

27.3.2010 Pyšely – Zásmyky 1 – 1, branka Kondáš

3.4.2010 Pyšely – Č.Pečky 7 – 0, branky Kondáš 3, Večera 2, Benák, Kulhavý

11.4.2010 Zeleneč – Pyšely 0 - 0

DALŠÍ UTKÁNÍ

24.4.2010 Týnec – Pyšely od 17 hodin

1.5.2010 Pyšely – Jílové od 17 hodin

8.5.2010 Řejšice – Pyšely od 17 hodin

15.5.2010 Pyšely – Mnichovo Hradiště od 17 hodin

22.5.2010 Brandýs/Boleslav – Pyšely od 17 hodin

29.5.2010 Pyšely – Poděbrady od 17 hodin

5.6.2010 Uhl.Janovice – Pyšely od 17 hodin

12.6.2010 Pyšely – Čáslav B od 17 hodin

20.6.2010 Kutná Hora – Pyšely od 17 hodin

STARŠÍ ŽÁCI

10.4.2010 Pyšely – Lešany 4 – 2

PŘÍPRAVKA

10.4.2010 Křivsoudov – Pyšely 0 – 2, branky Plášil, Urbanec

foťbal

Kulhavá M.